

PLAYBOY

RADEK PASTRŇÁK

Introvert
s extrovertními úlety

OLYMPIJSKÉ HRY

Mnoho povyku
pro hodně
peněz...

ŠIROKÁ RUSKÁ DUŠE

Bratr, nebo
nepřítel
číslo jedna?

DANA ZÁTOPKOVÁ

Čas všechno zapráší

17

SPORTOVců,
KTEŘÍ
PŘEPSALI
HISTORII
LETNÍCH OH

SLASTI
OTCE VLASTI

Žaneta

Užívá si života
plnými doušky

www.playboy.cz

SRPEN 08 | 2016 | 99 Kč | 3,99 €

PLAY GOLF

www.playgolfstyle.com

Původně jsem se chtěl rozepsat o velkolepé frašce s názvem „brexit“, vysmát se všem, kdo z této nepovedené taškařice dělají málem konec světa, lát neumětelům, kteří ji bohorovně spustili a teď zbaběle mizí v propadlišti dějin, ale rozmyslel jsem si to.

O brexitu už promluvily možná tři čtvrtiny národa, takže na co přidávat další názor. Raději vyhovím čtenáři Honzovi z Litomyšle, který mě požádal, abych uprostřed prázdnin oprášil svou starou teorii jin a jang, dr. Jekylla a Mr. Hyda.

Teorii o dvou charakterech v každém muži. Já osobně těm démonům, kteří s námi házejí ode zdi ke zdi, říkám Fero a Jožo.

Jin a jang v každém chlapovi

Fero je rozumný, zdvořilý a rozvážený. Jožo je ovšem divoký cholerik, který sní o tom, že má černý pásek v karate a sejme každého, kdo ho urazí (a že se urazí lehce!). Fero rád jezdí na dovolenou do míst, kde už byl několikrát. Je konzervativní, má rád, když ho tam všichni znají a oslovují jménem. Má rád luxusní hotely a klid. Jožo preferuje divoké pánské jízdy. Sladký život na jachtě, putování po skotských palírnách, okružní cesty po vinařských oblastech. Fero je věrný a milující manžel. Perfektně se stará o rodinu, chodí domů včas a střízlivý. Naopak Jožo si potřebuje neustále udržovat erotické sebevědomí. Musí si co chvíli dokazovat, že tu i onde, pokud by chtěl, tak by mohl, i kdyby nechtěl... Fero by rád rozumně hospodařil a něco našetřil, ale Jožo si dá pár drinků a ztrácí finanční zábrany. Fero nedá dopustit na západ slunce sledovaný z poklidu vlastní zahrady, ale Jožo ho nutí vyrazit na diskotéku. Kolem jedné v noci chce Fero domů, ale atmosférou a alkoholem posílený Jožo má vždy navrch. Fero jde ráno běhat, stráví hodinu v posilovně a jí zdravě. V deset večer ovšem Jožo, kterého probudily dvě skleničky vína vpraveného do těla zesláblého posilováním a dietou, prohlásí, že jde **plenit lednici**.

Fero a Jožo nás provázejí, kamkoli se hne. Fero hraje první housle v období krásných trvalých vztahů. V časech samoty zahanbeně zaleze do kouta a sleduje Jožu, jak se svíjí na parketu v rytmu funky a pábí.

Všichni máme v sobě Fera i Jožu. Možná jim říkáte jinak. A Jožo má moc rád sluníčko. V létě jako by mu narostla křídla. Pokud máte to štěstí a zrovna prožíváte nádherný vztah, posilněte trochu Fera. Jestliže ovšem procházíte bezprizorným obdobím, vypusťte z klece Jožu. Svádění je jeho parketa. Mají to kluci hezky rozdělené – Jožo sbalí a Fero pak jen udržuje oheň pod krbem. Jen ženy se stavějí k této naší dvojí osobnosti trochu zvláště. V období námluv jsou fascinovány Jožem. Fero je nudí. Ale když s vámi začnou chodit nebo žít, chtějí jen věrného Fera. Jožo se pro ně stává nenáviděným parazitem. Vše, co Jožo udělal anebo řekl v sezoně pábení, může být (a je) použito proti Ferovi. Jenže žádný muž by nebyl kompletní, pokud by nebyl Fero i Jožo zároveň.

Tak si je letos oba hezky užijte – a zapomeňte na brexit. Vždyť o nic nejde...

EDITORIAL

Vlado Vlado
ŠÉFREDAKTOR

16
Pictorial
MONIKA

34

82

78

106

OBSAH 8 | 2016

44

FOTO TITUL
FILIP MATUŠINSKÝ
ŽANETA DI LEONE
 si života užívá
 plnými doušky

38

003 DOPISY ČTENÁŘŮ

KOKTEJL

006 NEJBIZARNĚJŠÍ HOTELY SVĚTA

010 Klid před bouří

012 Celé Skotsko v jedné láhvi

014 Jedna pekelná evropská party

016 PICTORIAL | MONIKA PIETRASINSKA

PEOPLE

028 DOBRODRUŽI | ALEXANDR VRÁGA

Povolání: profesionální lovec
 Odstřelovač a psovod elitních jednotek české armády je myslivec od osmnácti let. Složil víc zvířet, než běžný smrtelník za celý život vůbec zahlédne. Nakonec se vrátil k nečistší formě lovu, kdy jsou šance férové a vyrovnané.
 K lovu lukem

034 STORY | Muhammad Ali

– příběh opravdového boxera I.
 Všechny sportovní vrcholy měsíce června bohužel přebila informace o skonu jednoho z nejlepších boxerů a sportovců historie

038 TÉMA | Olympijské hry:

mnoho povyku pro hodně peněz
 Řčení zakladatele olympijských her Není důležité zvítězit, ale zúčastnit se, je dnes humorné...

044 INTERVIEW | RADEK PASTRŇÁK

Nacházím věci ve chvíli, kdy je přestanu hledat
 Lídr kapely Buty rád sedí, sleduje lidi a vytrhává jejich věty z kontextu. „Jsem prostě introvert s extrovertními úlety.“

050 SEX | Slasti otce vlasti

054 20 OTÁZEK | DANA ZÁTOPKOVÁ

Legenda s pozoruhodným smyslem pro humor

058 PLAYMATE | ŽANETA DI LEONE

070 CARTOONS & PLAYBOY SE SMĚJE | Vtipy

HIGHTECH

072 AUTA SNŮ | Letní snění

Kabriolety pro sezonu 2016

078 ZNAČKA SNŮ | Vignale

Tak trochu jiné fordý

082 PICTORIAL | DAŠA PODRŽAJ

LIFESTYLE

090 FÓRUM | Široká ruská duše

Bratr, nebo nepřítel číslo jedna?

094 HITPARÁDA | 17 sportovců, kteří přepsali historii letních olympijských her

100 LUXUSNÍ ÚNIKY | Hotel Theresa

– oáza pro pravé požitkáře
 Zillertalské údolí zná asi každý Čech, který aspoň trochu sportuje. Co se týče ubytování, všemu vévodí hotel, který najdete v městečku Zell im Zillertal

106 PICTORIAL | SANDRA HRÍBALOVÁ

PLAYBOY

114 HRY | 116 KNIHY | 118 HUDBA

| 120 FILMY

122 PŘIPRAVUJEME, co vás čeká v příštím čísle?

CZECH EDITION

Vydává **PLAYPRESS**, Ohradní 1440/2a
140 00 Praha 4-Michle

Redakční příprava časopisu
VLADO OLEXA vlado.olexa@playpress.cz
MILAN KAPEČ milan.kapec@playpress.cz
Grafická příprava časopisu
JAN KRATOCHVÍL jan.kratochvil@playpress.cz
MICHAL BOHÁČ michal.bohac@playpress.cz

Obrazová redaktorka a office manager
ADÉLA SEDLMAYEROVÁ adela.sedlmayerova@playpress.cz

Externí spolupracovníci
Petr Bošnakov, Martin Buček, Ondřej Horák, Kristina Janová,
Patricie Kolohnátková, Marek Kožušník, Petr Prošek, Vojta Resler,
Dagmar Sedlická, Michal Truhlář, Martin Tráška, Roman Zvrič

Redakce a administrativa
playboy@playpress.cz
Ohradní 1440/2a, Praha 4-Michle, tel./fax: 241 430 355

Inzerce
MEDIAMARKETING GROUP EUROPE, s. r. o.,
info@mediamarketing.cz, mobil: 777 999 875
www.mediemarketing.cz

Oddělení internetové reklamy
PETRA ZEMANOVÁ, mobil: 725 738 151
petra.zemanova@playpress.cz

Event Manager **MATĚJ OLEXA**, mobil: 777 292 489
matej.olexa@gmail.com

Tisk **AKONTEXT**, s. r. o.

PLAYBOY ENTERPRISES, INTERNATIONAL
HUGH M. HEFNER, Editor-in-Chief

U. S. PLAYBOY: SCOTT FLANDERS, Chief Executive Officer;
DAVID ISRAEL, Chief Operating Officer; JASON BUHRMESTER, Editorial Director;
MAC LEWIS, Art Director; REBECCA BLACK, Photo Director

PLAYBOY INTERNATIONAL PUBLISHING: MIKE VIOLANO, SVP/Content
Rights & Licensing; MARY NASTOS, Director/International Operations;
GABRIELA CIFUENTES, Digital Asset Manager
Playboy, Playmate, Rabbit Head Design, Playmate of the Year, Femlin and Femlin
Design are marks owned by Playboy Enterprises International, Inc.

© 2009 Playpress, s. r. o., Prague, ISSN 0862-9374

PODEPSANÉ ČLÁNKY VYJADŘUJÍ NÁZORY AUTORŮ A NEMUSÍ BÝT VŽDY TOTOŽNÉ SE
STANOVISKEM VYDAVATELSTVÍ A REDAKCE. NEVYŽÁDANÉ RUKOPISY A OBRAZOVÝ
MATERIÁL NEVRACÍME. KÓPIROVÁNÍ, ZNOVUPUBLIKOVÁNÍ NEBO ROZŠÍŘOVÁNÍ
KTERÉKOLIV ČÁSTI ČASOPISU SE POVOLUJE POUZE S PÍSEMNÝM SOUHLASEM
VYDAVATELE. OCHRANNÉ ZNAČKY PLAYBOY, PLAYMATE, RABBIT HEAD DESIGN, PLAYMATE
OF THE YEAR, FEMLIN A FEMLIN DESIGN PATŘÍ PLAYBOY ENTERPRISES, INC. A JEJICH
VYUŽÍVÁNÍ JE MOŽNÉ POUZE NA ZÁKLADĚ LICENČNÍ SMLOUVY.

PLAYBOY CZECH EDITION (REG. ČÍSLO MK ČR E 19079 MIČ 47 133),
SRPEN 2016, ROČNÍK 22 (26), ČÍSLO 8

VYDÁVÁ MĚSÍČNĚ Playpress, s. r. o., jednatel VLADO OLEXA
Ohradní 1440/2a, 140 00 Praha 4-Michle

PŘEDPLATNÉ ČR
SEND Předplatné, s. r. o., Ve Žlíbku 1800, hala A3,
193 00 Praha 9-Horní Počernice, tel.: 225 985 225, fax: 225 341 425,
www.send.cz, e-mail: send@send.cz
Předplatné je možné si objednat i prostřednictvím SMS na číslo 605 202 115
ve tvaru název časopisu, jméno a příjmení, adresa, PSČ, ročník nebo půlroční
předplatné.

PŘEDPLATNÉ SR
Magnet Press Slovakia, s. r. o., Šustekova 8, POX 169, 830 00 Bratislava,
tel./fax: 004212/67 20 19 31-33 – předplatné, e-mail: předplatne@press.sk

V ČR rozšiřuje Mediaprint & Kapa Pressegrasso, spol. s r. o.,
Náchodská 2396/21, 193 00 Praha 9
POVOLENO MK ČR 19079, ISSN 0862-9374

DOPIS

Dobrý den,

moje maminka bude mít 11. 7. narozeniny. Vždycky si přála být středem pozornosti, ale kvůli konzervativním rodičům, kteří nad ní drželi přísnou ochrannou ruku, se jí to moc nepodařilo. Pak přišel muž jejích snů a chtěla mít děti. Má práci svých snů, to bez pochyb. Myslím si ale, že by si zasloužila pár minut slávy. Víím, že je to neobvyklé od syna. Mamka je sama na dvě děti, a přesto mi zaplatí školu v Praze a já žiji jako v pohádce. Mamce je 43 let, ale je ve skvělé formě. Rád bych jí věnoval jednu fotku v časopisu. Víím, že to není asi jednoduché. Zvlášť když Playboy je pro blondatý silikonky. Jedná se jen o jedno číslo, takže pokud by to bylo možné, byl bych moc rád. Předem děkuji za odpověď.

LUKÁŠ VLČEK

Ahoj, Lukáši,

než se dostanu k odpovědi na tvůj dotaz, dovol, abych jménem celé redakce Playboye aspoň dodatečně popřál tvou mamce všechno nejlepší k narozeninám... Píšeš, že si uvědomuješ, že to asi není jednoduché, uveřejnit být jen jednou fotografií tvé maminky, a máš zcela pravdu. Sice nevím, jak sis to představoval, ale nasmlouvat fotografa, vizážistu a sehnat lokaci kvůli jediné fotce není levná záležitost. A jak možná tušíš, do něčeho takového se ani nepokoušíme jít. Je to od tebe sice hezké gesto, že jsi chtěl takový dárek, který by maminku určitě potěšil, ale bohužel...

MILAN KAPEČ, EDITOR

P. S.: V jedné věci ti ale musím oponovat. Playboy určitě není zaslíben jen blondatým silikonkám. Možná na to přijdeš časem...

VÝSLEDKY SOUTĚŽE: V červnovém čísle jste se mohli zúčastnit pouze jediné soutěže, a to v rubrice her. Šlo o tři kousky 3G mobilního WiFi routeru M5360. Stačilo správně odpovědět, že power banka má kapacitu 5200 mAh. Do trojice šťastlivců se dostali **Jaroslav Kovář** z Chlumu u Třeboně, **Renáta Lacinová** z Kopřivnice a **Lenka Svobodová** z Bratřikova.

Vše o Playboyi se dozvíte na
www.playboy.cz

Posílejte nám své názory a připomínky na adresu:
**Playpress, s. r. o., Playboy ČR, Ohradní 1440/2a,
140 00 Praha 4-Michle, e-mail: playboy@playpress.cz.**

My se je budeme snažit vzít v potaz a uvést v praxi.
Vždyť PLAYBOY tu je pro čtenáře.

INFORMACE PRO SOUTĚŽÍČI: Při e-mailové korespondenci s redakcí, zejména když odpovídáte na soutěžní otázku, nezapomeňte uvést zpáteční adresu. Jinak nebudete moci být zařazeni do slosování.

ZASÍLÁNÍ NEVYŽÁDANÉ FOTOGRAFIE, KRESBY ČI PŘÍSPĚVKŮ NA ADRESU REDAKCE (POŠTOU ČI E-MAILEM) AUTOR UDĚLUJE SOUHLAS K TOMU, ABY JEHO DÍLO BYLO ZVEŘEJŇOVÁNO, POUŽÍVÁNO, UPRAVOVÁNO A UCHOVÁVÁNO REDAKCÍ PODLE POTŘEB. AUTOR PŘÍSPĚVKU NESE VEŠKEROU PRÁVNÍ ODPOVĚDNOST ZA OBSAH A PŮVOD SVÉHO DÍLA. PŘÍSPĚVKY NEJSOU HONOROVÁNY. NÁROKY HONOROVÁNÍ PŘÍSPĚVKŮ PODLÉHAJÍ VYLÚČNĚ PŘÍPADNĚ SMLOUVĚ S AUTOREM. PŘÍSPĚVKOVÉ MATERIÁLY PODLÉHAJÍ SOUHLASU REDAKCE. SOUHLAS JE VYDÁN JEN TĚM PŘÍSPĚVKŮM, KTERÉ NEODSAHUI REKLAMU, VULGARISMUS, PORNOGRAFIÍ ČI JINÉ OBDOBNĚ ZÁVAZNÉ MATERIÁLY A JSOU OPATŘENY JMÉNEM A PŘÍJMENÍM AUTORA, PŘÍLOŽENÝM FUNKČNÍM KONTAKTEM NA JEHO OSOBU (ADRESA, MAIL, TEL.). REDAKCE SI VYHAZUJE PRÁVO PŘÍSPĚVKŮ ODMÍTNOUT. PRO UDĚLENÍ SOUHLASU NEEXISTUJE TĚDY PRÁVNÍ NÁROK A JEHO PŘÍPADNĚ VYMÁHÁNÍ JE TAK IRRELEVANTNÍ. NEVYŽÁDANÉ PŘÍSPĚVKY NEVRACÍME.

Redakce zálohuje na prostředcích WD

Předplatné časopisu **PLAYBOY**

Předplatné 12 čísel Playboye jen za 999 Kč.

Doručením do vaší schránky ušetříte 189 Kč.

Tím dostáváte 2 čísla a dárek!

Všichni noví předplatitelé a také ti, kteří si předplatné prodlužují o dalších 12 čísel, si navíc mohou vybrat jeden z hodnotných dávků! Ve vydání SRPEN, které je na trhu od 27. ČERVENCE 2016, jsme pro vás připravili **ČTYŘI DÁVKY...**

Prémiová kosmetika **PLAY GOLF**

klade důraz na vysokou kvalitu a jedinečnost. Výrobky sledují nejnovější trendy v dermatologické oblasti a v inovacích slunečních přípravků, sprchových přípravků a ochranné outdoorové péče. Svým ojedinělým složením a specifickým využitím je kosmetika preferována profesionálními hráči i příznivci golfu po celém světě. Balíček obsahuje opalovací krém s různým ochranným faktorem, hydratační sprchový gel jak pro muže, tak pro ženy, vyživující krém na ruce a nehty, balzám pro suché rty a repelent proti bolestivému bodnutí... Vítejte ve světě kombinujícím péči, krásu a veškerá očekávání na greenu. **PLAY GOLF It's Lifestyle.**

Při objednávce celoročního předplatného uveďte prosím heslo **PLAY GOLF**.

WWW.PLAYGOLFSTYLE.COM

Nabídka všech dávků je omezena a platí jen do vyčerpání zásob!

OBJEDNÁVKU ZASÍLEJTE NA ADRESU:

SEND Předplatné, s. r. o.,
Ve Žlíbků 1800, 193 00 Praha 9.

Předplatné si lze také objednat prostřednictvím **SMS** na číslo **605 202 115** nebo na www.send.cz.

Pokud jste aktivním předplatitelem a o dárek máte zájem hned, můžete si své předplatné do budoucna prodloužit na telefonním čísle **225 985 225** nebo na e-mailové adrese send@send.cz.

EXKLUZIVNÍ BUTYLKA S LOGEM PLAYBOYE

Při objednávce celoročního předplatného uveďte prosím heslo **BUTYLKA**.

**ORIGINÁLNÍ PŘEDMĚTY S LOGEM PLAYBOYE LZE KOUPIT
I VOLNĚ V E-SHOPU NA WWW.PLAYBOY.CZ.**

ELEGANTNÍ FLASH DISK S LOGEM PLAYBOYE

Kovový, kapacita 8 GB.

Při objednávce celoročního předplatného uveďte prosím heslo **FLASH DISK**.

Dárkový poukaz na ušití obleku **SUIT & ME**

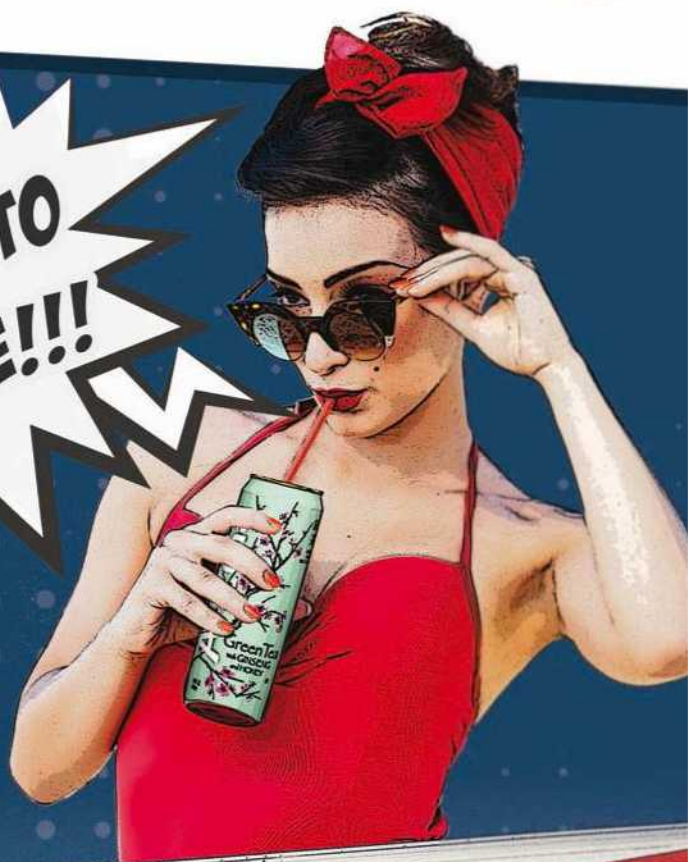
Záleží vám na celkovém vzezření a chcete zdůraznit svou osobnost a vymanit se z uniformity? Nechte si ušit oblek na míru. Se vším vám poradí v krejčovské firmě **Suit & Me**.

Při objednávce celoročního předplatného uveďte prosím heslo **SUITANDME**.

AmericanDrinks.com

**CHUTNÁ TO
SKVĚLE!!!**

**POZNEJ CHUŤ
AMERIKY!!**

AmericanDrinks.com

WWW.AMERICANDRINKS.COM / TEL: +420602703170

Nejbizarnější HOTELY SVĚTA

I když se Playboy většinou rád obklopuje tím nejlepším, včetně luxusního hotelového apartmá, může z toho být časem nuda a šed'. Ale co byste řekli pobytu třeba v prosklené kapsli zavěšené několik set metrů nad údolím, nebo v pokojíčku v kabině Boeingu 747?

VYBRALI JSME NĚKOLIK EXOTICKÝCH UBIKACÍ, KTERÉ URČITĚ POTĚŠÍ KAŽDÉHO DOBRODRUŽNÉHO CESTOVATELE.

TEXT ROMAN ZVARIČ ■ FOTO ARCHIV A ROMAN ZVARIČ

1 | Továrna na zeppelin

TROPICAL ISLANDS

Na rozlehlé planině uprostřed biosférické rezervace UNESCO Spréevský les (Spreewald), asi 200 km severně od Ústí nad Labem, stojí největší samonosná hala světa. Měla sloužit na výrobu vzducholoď, ale když plánovaný podnik zkrachoval, vznikl tu obří zábavní areál. Uvnitř jsou bazény, vodní svět, tropická laguna, pláže, největší indoor tropický prales na světě a komplex saun a lázní. Mezi tím vším jsou rozestý chatičky a domečky místního hotelu. Chatičky vypadají jako ubikace z thajských pláží, domečky v Tropical Village zase připomínají Bali, Borneo či španělský koloniální styl. Dobrodruzi můžou přespát ve stanu, nebo dokonce přímo na pláži. A nespavci mají možnost třeba ve tři ráno vyběhnout v plavkách z pokoje přímo do bazénu. V květnu tady otevřeli novou venkovní sekci Amazonia s cool divokou řekou, z atrakcí však doporučujeme hlavně modrou vodní skluzavku, která vede téměř až od stropu haly a spíš než jízdu si na ní užijete volný pád. www.tropical-islands.de

2 | Chtěl bych pokoj s výhledem

NATURA VIVE SKYLODGE

Podobně jako kondor ve svém hnízdě si budete připadat ve Skylodge Adventure Suites – prosklené kapsli zavěšené na strmé skále 300 metrů vysoko nad peruánským údolím Sacred Valley. Tři kapsle s celkovou kapacitou osm dobrodruhů jsou vyrobeny z leteckého hliníku a odolného polykarbonátu. Každá z nich má vlastní koupelnu a kompletně transparentní jídelnu a ložnici, odkud je 300° výhled na mystické údolí a okolní pohoří. naturavive.com

3 | Na jeřábu v přístavu

HARLINGEN HARBOUR CRANE

Zajímá vás, jak to chodí v přístavu „po zavírací době“? V nizozemském Harlingenu můžete pozorovat noční přístavní cvrkot přímo z oken „hotelového“ pokoje, který se vznáší 17 metrů nad zemí. Silueta známého jeřábu dominuje panorámu harlingenského přístavu už od 60. let. Je vysoký 45 m a dlouhá léta sloužil k vykládání dřeva z ruských a skandinávských lodí. Do kabiny upravené na luxusní pokoj se vejdou dvě osoby. Romantický pobyt má však některá omezení: přísný zákaz kouření a domácích zvířat a do jeřábu si nesmíte pozvat na návštěvu žádné hosty. www.havenkraan.nl

4 | V temném divadle

TEATRO

Hotel Teatro v portugalském Portu sídlí – jak název napovídá – v budově bývalého divadla Baquet, které bylo v provozu do roku 1859. Dovnitř za masivní vchodové dveře z těžkého železa popsané verši barvy ohně nepronikne ani paprsek denního světla. Funkci recepce zastává pokladna, kde každý host dostane vstupenku do svého pokoje. Chodby připomínají zákulisí, stěny lemuji temné těžké závěsy, k osvětlení slouží bodové divadelní reflektory. Nad barem visí provazy jako z opony, číšníci mají černé přiléhavé trikoty a šerpy kolem pasu. Marně byste pátrali po jakýchkoli světlých barvách. Nenapodobitelná atmosféra dokonale připomíná snímky Davida Lynche a při cestě přízračnou chodbou na toaletu se nezbavíte pocitu, že jste se ocitli v hororu Osvícení Stanleyho Kubricka. Kdyby se odněkud vynořil upír, asi by vás to moc nepřekvapilo.

www.hotelteatro.pt

5 | Eskymák by záviděl

ALPENIGLU

Přímo v srdci lyžařského areálu SkiWelt Wilder Kaiser v tyrolském Brixentalu je ledová vesnička Alpeniglu, kterou tvoří osmnáct iglů. Leží nedaleko stanice lanovky Hochbrixen, a tak se tam snadno dostanou i nelyžaři, byť hlavní kouzlo samozřejmě spočívá v tom, že si sem zajedete přímo na lyžích. Kromě hlavní budovy hotelu a jednotlivých „pokoju“ Igloo Suite je součástí areálu kostel, restaurace, bar, zimní zahrada a výstavní síň Ice Land, kde jsou k vidění ledové sochy. Drinky se samozřejmě podávají ve sklenicích z čistého ledu. www.alpeniglu.com

6 | Pětihvězdičkový kravín

STANGLWIRT

V bio a wellness hotelu Stanglwirt v Kitzbühelu dotáhli k dokonalosti snahu o servírování typického místního jídla z lokálních zdrojů. Hotel má pět hvězdiček a šest restaurací – ta nejzajímavější z nich, Cow Barn Restaurant, nabízí výhled širokými prosklenými okny přímo do vedlejšího kravína, který je hned za dřevěnou stěnou. Při jídle tak můžete pozorovat místní biokrávy a vybírat si, na které z nich si pochutnáte následující den. V době závodů na legendárním Hahnenkamm (příští rok se konají od 17. do 22. ledna) tu bydlí všechny celebrity, které jezdí fandit lyžařům na prokleté strmou sjezdovku. www.stanglwirt.com

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

7 | **UFO na stromech**

FREE SPIRIT SPHERES

Až konečně přiletí mimozemšťané, měli by se ubytovat právě v tomto hotýlku, který leží (ehm, tedy visí) v deštném pralese na ostrově Vancouver u západního pobřeží Kanady. Do té doby můžou v koulích zavěšených na větvích rozložitých stromů přespávat ti, kdo mají rádi nevšední zážitky a zároveň pobyt v přírodě. Podnik, kterému majitel s úsměvem říká Treehouse Resort, je otevřen po celý rok a nabízí na výběr tři „domky“ ve tvaru koule s poetickými dívčími jmény Eve, Eryn a Melody. Dvnitř se vejde vše potřebné včetně sklápěcí dvojpostele. Vypadá to skvěle, jen se nemůžeme zbavit pocitu, že v téhle ubikaci se nejspíš člověk cítí jako v zorbingové kouli o průměru tři metry. freespiritspheres.com

8 | **Karavany pod střechou**

HÜTTENPALAST

Cesta je cíl, bude vám zaručeně tvrdit každý prodejce karavanů. Výjimkou z klišovitého pravidla jsou karavany, které místo cestování stojí na místě. V těch, jež jsou součástí berlínského hotelu Hüttenpalast, sice nikam nedojedete, ale zase si můžete užít nezvyklé kempování pod střechou. Hotel sídlí v budově bývalé továrny na vysavače nedaleko centra města, interiér je laděn do retrostylu a kromě karavanů jsou tu i dřevěné chatky (a také nudné běžné pokoje). Každý karavan má jméno, největší zájem je o Nomáda. www.huettenpalast.de

9 | **Lůžkový vůz**

FEATHERBED RAILROAD

U břehu jezera Clear Lake asi 100 km severně od San Franciska nechal místní podnikavce odstavit devět železničních vagonů, které postupně zrekonstruoval do podoby originálních, tematicky zaměřených pokojů. Jejich názvy napovídají, čím se designér inspiroval: Wild Wild West, Orient Express, Midnight in Paris, Easy Rider, Casablanca apod. Původní záměr nejspíš byl vytvořit hnízdečka lásky, kam si Amici z okolí mohli odskočit s milenkou na romantický víkend. Věhlas železničního hotelu se však roznese až za hranice a dnes ho vyhledávají turisté. Vyspíte se tady v peřinách z pravého husího peří a vydatná snídaně se podává na „Hlavním nádraží“. www.featherbedrailroad.com

10 | **Vyspíte se jako pilot v kokpitu**

JUMBO STAY

Vyřazený Jumbo Jet 747-212B z roku 1976, který je trvale zaparkovaný na letišti Arlanda nedaleko Stockholmu, se po renovaci interiérů a rozsáhlých úpravách stal jedním z nejznámějších hostelů ve Skandinávii. Kdysi létal v barvách společnosti Pan Am a měl kapacitu 450 pasažérů, dnes fanouškům letectví i rodinám s dětmi nabízí 76 lůžek ve 33 pokojích. Funkci „prezidentského apartmá“ plní kokpit. www.jumbostay.se

11 | **Prosklená iglú**

KAKSLAUTTANEN ARCTIC RESORT

Obdivovat polární září přímo z postele je snem každé romantické a zároveň trochu lenivé duše. Právě pro tuto „cílovou skupinu“ vznikl na severu Finska hotýlek s iglú krytými vypouklou skleněnou střechou. Dvoupokojová iglú mají vlastní záchod, sprchy jsou společné v hlavní budově resortu vzdálené jen několik kroků. Hosté ve čtyřpokojových iglú se můžou sprchovat přímo na ubikaci. Hotel je v provozu jen během sezony polární záře, tedy od konce srpna do dubna. A co se tam kromě pozorování oblohy a saunování dá dělat? Plavat, vyrazit na projíždku na saních tažených koňským spřežením a největší specialitou je sobí safari. www.kakslauttanen.fi

12 | **V houpací síti**

BALMERS HOSTEL

Originální způsob, jak přenocovat v Alpách, nabízí hostel Balmers ve švýcarském Interlaken. Součástí areálu hostelu je zrekonstruovaná stará stodola, kde se vyspíte v zavěšené houpací síti. Každá z nich má nad sebou lampičku na čtení a zásuvku pro dobíjení mobilního telefonu a podobných zařízení. Pro zvýšení retro a eko dojmu je v místnosti, kde můžete „ulehnout“ společně se sedmi kamarády, nábytek z dřevěných přepravků. Jednu vnější stěnu tvoří prkna, mezi kterými jsou mezery, a tak máte pocit, jako byste spali venku. www.balmers.com

13 | **Bydlení v autě**

V8 HOTEL

Hotýlek pro milovníky automobilů v Böblingenu poblíž německého Stuttgartu sídlí hned vedle proslulého Motorworldu na stylové adrese Graf-Zeppelin-Platz 1. Uvidíte tu legendární, desítky let staré vozy, které nenechají žádného automobilového nadšence chladným. Všechny pokoje jsou designové šperky vyladěné podle konkrétního modelu nebo automobilového tématu: čerpací stanice, drive-in kino nebo třeba myčka aut. Celý objekt stojí na místě bývalého letiště, v rekonstruované kontrolní věži je luxusní apartmá Mercedes Suite, které má (ve čtyřech patrech) podlahovou plochu 120 m² a na střeše terasu, odkud je výhled do širokého okolí. www.v8hotel.de

14 | **Pro pejskaře**

DOG BARK PARK INN

Má váš nejlepší přítel čtyři nohy a štěká? A také vás už nebaví otravné hotelové poplatky za domácí mazlíčky? Pak vyrazte na příští dovolenou do „dog-friendly“ podniku Dog Bark Park Inn v Cottonwoodu v americkém státě Idaho. Podnik odkazuje na „architekturu“ oblíbenou v počátcích automobilového věku: tehdy kolem amerických silnic vyrostly domky ve tvaru šálku kávy, láhve mléka nebo třeba boty, kachny a podobně, které sloužily zároveň jako čerpací stanice, restaurace a motely. Hotýlek ve tvaru bígla je super, jen nám to celé trochu připomíná trojského koně.

www.dogbarkparkinn.com

15 | **Švýcarské kasárna**

VOJENSKÁ PEVNOST VITZNAU

Pevnost Vitznau u švýcarského Lucernu byla až do roku 1998 přísně střeženým vojenským objektem, ke kterému se žádný „civil“ nesměl ani přiblížit. Dnes je opevnění i s impozantními kanony přístupné veřejnosti a kromě běžné prohlídky si zde můžete objednat Swiss Army Night: ubytovat se a strávit noc v původních ubikacích, kde spali vojáci z místní posádky. Pro skupiny slouží hromadné ložnice s palandami, fajnšmekři si můžou připlatit za velitelskou cimru pro dva. Snídaně – pravá vojenská menáž – se podává v jídelně v jeskyni pohoří Rigi.

www.festung-vitznau.ch

16 | **Sůl nad zlato**

SALT HOTEL LUNA SALADA

V horské vesnici Colchani v jižní části Bolívie, odkud je fantastický výhled na největší solnou pláň na světě (11 000 km²), najdete hotel jménem Luna Salada. K jeho stavbě bylo použito víc než milion solných bloků. Jsou z nich všechny stěny, nábytek, a dokonce i podlaha je posypaná krystalky soli. Komu by se zdálo, že je tu málo soli, může se dojít vykoupat do bazénu se slanou vodou nebo posedět v solné jeskyni.

www.lunasalahotel.com.bo

Nečekaně MOCNÝ ZVUK

Společnost
**Bang &
Olufsen**
rozšiřuje
svou rodinu
BeoPlay

o nového člena v podání přenosného reproduktoru **BeoPlay A1**. Design zaujme ušlechtilými materiály, kovem, kůží a kvalitním, odolným plastem s příjemným protiskluzovým povrchem. A kromě toho vás čeká vynikající zvuk typický pro řadu BeoPlay, ale i funkce handsfree volání. Reproductor v sobě ukrývá zesilovače se špičkovým výkonem 2 x 140 W napájené

2200mAh baterií a dva elektroakustické měniče s vyzářováním zvuku do 360 stupňů. Pro nabíjení je vybaven konektorem USB-C, který kromě přenosu energie proudem až 3A zajišťuje případnou možnost propojení reproduktoru i mikrofonomu s počítačem, které nemají technologii Bluetooth. Posledním způsobem připojení k hudebnímu zdroji je standardní konektor 3,5mm audio jack. K dostání je ve dvou barevných variantách – stříbrné Natural a mechově zelené Moss Green – za asi **6800 Kč**. Více na www.beoplay.com.

Klid před bouří...

...tak nějak podobně to může vypadat, když si na rušné ulici nasadíte bezdrátová sluchátka **BOSE QUIETCOMFORT 35**. Uslýšíte jen ticho a pak si do sluchátek pustíte hudbu s dokonalou reprodukcí. Novinka nastavuje laťku v kvalitě odhlučnění ještě výše, tentokrát navíc v bezdrátovém provedení. Přitom si zachovává čistotu a dynamiku reprodukce na nejvyšší možné úrovni. Ať už si chcete poslechnout oblíbené album v letadle, nebo potřebujete při studiové práci slyšet každý detail právě nahrané hudby, sluchátka QuietComfort vás uspokojí. Nový vestavěný ekvalizér si poradí s reprodukcí všech žánrů a integrovaná dobíjecí Li-On baterie zajišťuje nepřetržitý provoz až po dobu dvaceti hodin. Vypínač a ovládací prvky hlasitosti, pauzy a přijetí hovoru jsou zasazeny na pravou stranu. Uživatel má na výběr mezi černým a stříbrným provedením. Tajemství sluchátek spočívá v tom, že mají v každém náušniku vestavěny dva mikrofony. Jeden z nich snímá vnější ruchy a druhý monitoruje zvuk, který si pouštíte z přehrávače či jiného zdroje. Elektronika vestavěná do obou muší eliminuje zvuky zvenčí tím způsobem, že do uší okamžitě posílá fázově obrácený obraz zvuků z okolí, čímž vytváří „záračné ticho“. Cena pro Evropu je asi **380 EUR**, cena v korunách nebyla zatím stanovena. Více na WWW.BASYS.CZ.

Vědecky definovaná VODKA

Přítrž chaosu v 19. století, kdy se páčila takzvaná samohonka a každý ji označoval za vodku, udělal až car Alexandr III. Ustanovil vládní radu, které předsedal Dmitrij Ivanovič Mendělejev, otec periodické tabulky prvků, aby byl konečně stanoven ten pravý postup při výrobě vodky. V roce 1894 tak vznikla závazná norma Russkij standart, která nařizovala používání kvalitní pšenice a nejméně jedné ledovcové vody i vícenásobnou destilaci a filtraci přes dřevěné uhlí. A to jsou právě ingredience a kroky zaručující vyváženou chuť prémiové vodky **Russian Standard**, které se drží i dnešní výrobci vodky. Z Ladožského jezera ledovcového původu čerpají úžasně měkkou vodu s minimem nečistot, černozem ruské stepi pak dodává tu nejkvalitnější pšenici, která je základem unikátní tradiční chuti. V ultramoderních podmínkách palírny v Petrohradě pak nastupuje důkladný proces dvousetnásobné destilace, na jejímž konci stojí perfektně čistá a jemná vodka. Závěrečným a neméně důležitým krokem celého procesu je potom takzvaná relaxace, během níž destilát zraje a jednotlivé ingredience se propojují v dokonalou chuťovou harmonii. Russian Standard lze koupit v e-shopu www.warehouse1.cz.

AKTOVKA s duší velkoměsta

Notebook, tablet, diář, šanon, ale třeba i svačinu – nový **O Folder** unese vše, co je potřeba na obchodní setkání nebo na poradu. Tato kabelka je sama tak lehká, že zatíží vaše rameno prakticky pouze svým obsahem, a tak univerzální, že se bude skvěle vyjímat jak na mužském, tak i ženském rameni. Stačí jen doladit barvy těla, popruhu, klopky a vnitřní plátěné tašky, které je možné zároveň variabilně měnit podle chuti. Její rozměry v šířce 40 cm, výšce 30 cm a tloušťce 12 cm jsou přesně takové, jaké má správná messenger taška mít, a skutečným hitem je stejně jako u ostatních **O bag** tašek materiál, z kterého je vyrobená. Tělo tvoří měkký, ohebný, lehký a omyvatelný plast, velmi odolný a praktický na údržbu, který skvěle doplní klopka a popruh z koženky. Praktické je i madlo na horní hraně klopky. O Folder se bude výborně hodit ke kterékoli kabelce z řady O Bag, respektive z nabídky italské značky Fullspot. Nadchne jistě jak milovnice těchto tašek, tak ty, kteří hledají praktickou, atraktivní a trendy aktovku s nápadem. Více na www.obag.cz.

Nejen STYLOVÝ DOPLNĚK

Nový sportovní náramek značky **Samsung Gear Fit 2** nabídne uživateli ucelený přehled o krocích a uběhnutých kilometrech, spálených kaloriích, tepové frekvenci nebo také délce spánku. Díky zabudované GPS je měření vzdálenosti přesnější než u klasických zařízení s krokoměrem. Kromě sportovních funkcí zobrazí náramek po spárování s mobilním

telefonem také oznámení z kalendáře, zprávy či upozornění na přichodí hovor. V náramku je zabudovaný také přehrávač hudby s kapacitou 4 GB, takže když vyběhnete, stačí jen bezdrátová sluchátka a není už potřeba mít mobilní telefon. Výhodou náramku je také jeho odolnost vůči prachu a vodě s krytím IP68. Cena asi **5000 Kč**. Více na www.samsung.cz.

SOUTĚŽ

**O TŘI POUKAZY NA
ROMANTICKÝ VÍKEND
SE SNÍDANÍ (TŘI DNY, DVĚ NOCI)
V HOTELU CHATEAU HOSTAČOV
V CENĚ 4800 Kč ZA KAŽDÝ POUKAZ.**

Před dvěma měsíci jsme vám v rubrice „Luxusní úniky“ představili jedno výjimečné místo – **HOTEL CHATEAU HOSTAČOV**. Tam jsme také nafotili naši červnovou Playmate Veroniku. **HOTEL CHATEAU HOSTAČOV** najdete na okraji Vysočiny mezi městy Kutná Hora a Havlíčkův Brod. Neopakovatelná zámecká a rodinná atmosféra hotelu sem láká především hosty, kteří si chtějí odpočinout od každodenního shonu, v klidu vypnout a načerpat nové síly. Zámek také láká milovníky discgolfe, protože obora rozprostírající se kolem hotelu nabízí jedno z nejlepších profesionálních osmnáctijamkových hřišť ve střední Evropě. Navíc se téměř každý víkend koná v **HOTELU CHATEAU HOSTAČOV** romantická svatba. Tady budete mít bez rozptylování čas rozjímat a připomenout si, co je ve vašem životě skutečně důležité. Podívejte se sami na <http://CHATEAU-HOSTACOV.CZ> – tam najdete i odpověď na naši soutěžní otázku.

SOUTĚŽNÍ OTÁZKA

JAK SE JMENUJE JEDINÝ POKOJ V HOTELU CHATEAU
HOSTAČOV, KTERÝ MÁ SVŮJ BALKON?

Odpovědi pod heslem **HOTEL CHATEAU HOSTAČOV** se svou adresou zasílejte do **12. 8. 2016** na adresu redakce **PLAYPRESS**, Ohradní 1440/2a, 140 00 Praha 4, e-mail: playboy@playpress.cz

CELÉ SKOTSKO v jedné láhvi

Mezi různými blendy deluxe je skutečnou uznávanou ikonou **JOHNNIE WALKER BLACK LABEL**. Tvoří jej výhradně whisky zrající nejméně 12 let pocházející ze všech čtyř stran Skotska. Její charakter je nezaměnitelně jemný, propracovaný a hluboký. Pokud dáváte přednost luxusní, jemné vyvážené chuti plné ovoce, sladké vanilky a zakouřenosti, musíte ochutnat Johnnie Walker Black Label. Po jazyku se vám s ní převalí vůně vanilky, pomerančové kůry, koření a rozinek. Budete-li ji pít čistou, ucítíte komplexní, hřejivou chuť, nasládlý podtext s tóny rašeliny a koření. Sladší a kulatější chuti docílíte přidáním pár kapek chladné vody, více se otevrou tóny koření a ovoce, které mírně potlačí kouřovost. Jestliže naopak právě onu kouřovost preferujete, podávejte whisky na ledu, díky tomu bude chuť výrazně kouřovější, zároveň však citrusově lehká s mírnou stopou slaniny v závěru. Cena je asi **810 Kč**. Více na WWW.JOHNNIEWALKER.CZ.

TIP
PLAYBOYE

Skutečně mobilní kancelář

Pokud vás pracovní úkol zastihne kdekoli a vy potřebujete neustále řešit e-maily, je pro vás malá skládací klávesnice **Beik HB006** nepostradatelným doplňkem. Díky připojení přes rozhraní Bluetooth ji připojíte téměř k jakémukoli zařízení. Samotná váží pouze 183 gramů, ve spojení s praktickým pouzdem/stojánkem pak přibližně 300 kg a v zavřeném stavu jsou její rozměry jen 145 x 92 mm. Díky tomu se vejde snadno do větší kapsy nebo jakékoli příruční tašky. Klávesnice je vestavěna do elegantního a zároveň odolného pouzdra, takže snese i méně citlivé zacházení, což se na cestách hodí. Pro její dobíjení můžete využít stejnou nabíječku s USB konektorem jako pro mobilní telefon. Na jedno nabití zvládne až 80 hodin psaní a k jejímu zapnutí ji stačí jednoduše rozložit. Klávesnici Beik dováží společnost Satomar a k dostání je například v obchodě Touchcentrum.cz za asi **1500 Kč**.

Převrát ve VYSÁVÁNÍ...

...a nejen při něm. Společnost Dyson představila vysavač **Dyson Cinetic Big Ball**, který se po převrácení sám narovná. Vysavač je kompaktním, prostorově úsporným zařízením, které je však plné důmyslných prvků sloužících pro ještě pohodlnější ovládání a manipulaci. Jedná se o jediný vysavač, který nevyžaduje údržbu a nedochází u něj k poklesu sacího výkonu. Neobsahuje totiž filtry, které je třeba přát, ani sáčky, které se musí kupovat. Klíčové součásti jsou umístěny v kulovém těle vysavače, ten se tak může otáčet na místě a bez větší námahy kopíruje váš pohyb po místnosti. Již žádné neohrabané pohyby. Při vyprazdňování nádoby dochází k pohybu silikonového límce směrem dolů po krycím plášti. Nečistoty jsou tak účinně staženy z vyprazdňované nádoby. Není tudíž třeba dotýkat se prachu a nečistot, ani sahát dovnitř nádoby. Navíc je nádoba o 33 % větší než u předchozích modelů vysavačů Dyson. Cena začíná od asi **15 000 Kč**.

Více na www.solight.cz.

RESPEKT k vaší pokožce

Značka **adidas** se vyznačuje komplexním odhodláním podporovat sportovce a vášní pro zvyšování výkonu na hřišti i mimo něj. Nejde jen o sportovní oblečení, které je navrženo tak, aby poskytovalo lehkost, odolnost i pohodlí, ale i o oblast péče o tělo. Proto Midas stvořil **adipure**, první antiperspirant na trhu s nulovým obsahem hliníkových solí. Klasické antiperspiranty regulují produkci potu díky hliníkovým solím, které ucpávají potní kanálky... ale adipure funguje jinak. Absorpční Cotton Tech komplex absorbuje pot tak, že působí jako neviditelné houby na povrchu těla. Když se pocení zastaví, dochází k vysušení Cotton Tech

komplexu a po prvotním vstřebání je tento komplex stále připraven znovu absorbovat pot, a to až na 24 hodin. Adipure pro muže má jemnou, mužnou vůni, která je povzbuzující díky spojení citrusové kůry a jasmínu s aromatickými tóny dřeva a pižma. Adipure pro ženy mísí citrusově zelené, květinové a pudrové náoty. Složení bez alkoholu jde o krok dál a respektuje přirozené pH pokožky. Cena pánského antiperspirantu ve spreji adipure je necelých **100 Kč**.

Nejen romantika pod širým nebem

Ti, kdo si rádi dopřejí výjimečné gastronomické zážitky, by měli navštívit **Restaurant Hradčany**, který je umístěn v secesním **pětihvězdičkovém hotelu Savoy** na pražském Pohořelci. Stejně jako na Seana Conneryho, Bruce Willise, Jacquese Chiraka, princeznu Caroline z Monaka a další věhlasné osobnosti i na vás zde čeká nejen špičková česká a zahraniční kuchyně, ale i atraktivní prostředí, jehož dominantou je za pěkného počasí odsouvací střeška. Večer zde má tudíž nádech romantiky luxusní večeře pod širým nebem. Výraznou osobností restaurace je její šéfkuchař Petr Patočka, který připravoval pokrmy pro Václava Havla a manžele Clintonovy, ale hlavně sbíral zkušenosti od proslulého Gordona Ramseya v restauraci Maze. Originalita okouzlující restaurace nabízí příjemnou harmonickou atmosféru nejen hotelovým hostům, ale všem se zájmem o výjimečné gastronomické zážitky. Kromě dominantní odsouvací střechy náleží k restauraci také tradiční anglická knihovna s krbem a letní terasa na střeše hotelu.

Víc na www.hradcany.savoyprague.com.

DAVID se silou GOLIÁŠE

Nové herní notebooky a stolní počítače **PREDATOR** od **ACERU** přinášejí prvotřídní hraní her a zážitky z virtuální reality. Jelikož je doba dovolených a různých party, vybrali jsme z novinek stolní počítač **PREDATOR G1**, který díky výkonu a snadné přenosnosti je ideální právě ke hraní her na cestách. Herní bestie se vejde do podpaží nebo do volitelného kufříku s kolečky. Válečný stroj s šestnáctilitrovým šasi je dokonalou rovnováhou mezi kompaktními rozměry a vysokým výkonem. Podporuje grafické karty NVIDIA GeForce GTX s plnou délkou (až Titan X), 6. generaci procesorů Intel Core a až 64 GB paměti DDR4 pro extrémně plynulé hraní her. Hráčům, kteří mají zájem o virtuální realitu, stačí připojit VR headset a připravit se na objevování nových světů. Predator G1 také nabízí obrovský úložný prostor díky až 4TB (7200 ot./min) pevnému disku nebo 512GB SSD, zatímco port USB 3.1 typ C Gen. 2 přináší vynikající rozšiřitelnost a rychlý přenos dat. Acer rovněž nabízí širokou škálu volitelného příslušenství pro počítače Predator G1 – od mechanické klávesnice, sluchátek s mikrofonem až po kufřík s kolečky pro převážení počítače. Stolní počítače Predator G1 jsou už k dispozici za necelých **30 000 Kč**.

Víc na WWW.ACER.CZ.

1 | Český Krumlov plný hudby

Do dějiště **25. ročníku Mezinárodního hudebního festivalu** kromě dalších hvězd opět míří fenomenální trumpetista, ale také klavírista a skladatel **Arturo Sandoval**. Zvládá jazz, populární i klasickou hudbu, získal deset cen Grammy, cenu Emmy a mnoho dalších ocenění. Spoluzaložil úspěšnou skupinu Irakere, jejíž hudba byla fúzí jazzu, rocku, klasické hudby i tradiční kubánské hudby, později založil svou vlastní kapelu. Je žákem legendárního Dizzyho Gillespieho a nahrál desky nejen s ním, ale třeba i s Frankem Sinatrou, Paulem Ankou, Rodem Stewartem a dalšími hvězdami. Sandoval vystoupí hned dvakrát. Poprvé za doprovodu **Jihočeské filharmonie**, kdy poprvé na evropské půdě zahraje svůj Koncert pro trubku a orchestr. Druhý, jazzový, se odehraje za doprovodu CBC Big Bandu. Na koncerty se můžete těšit **4. a 5. srpna v Zámecké jízdárně a v Pivovarské zahradě**.

2 | Že nejde pivo k tvrdému alkoholu?

Ale jde. A chce vás o tom přesvědčit **Jameson**, který se rozhodl oslavit léto po svém. Kdo prošíval Jamrock nebo Vysočina Fest, kterých byl Jameson se svým obřím sudem součástí, nemusí zoufat. I na Sázava Festu bude stát Jameson Barrel zóna, kde si můžete dát panáček, kolik jen zvládnete. A navíc zde máte možnost ochutnat whiskey, která zrála v sudu po pivu. **16. ročník Sázava Festu** se už počtvrté koná **v zámeckém lesoparku ve Světlé nad Sázavou mezi 4. a 6. srpnem** a jako vždy nabídne to nejlepší z české a zahraniční scény, jako jsou **Chinaski, No Name, Monkey Business, Mig 21, Ewa Farna, Majk Spirit, Michal Hruža** a další. Českou premiéru si zde odbude **sólový projekt Markuse Meyna**, frontmana legendární elektronické skupiny Camouflage.

3 | Jedna pekelná evropská party

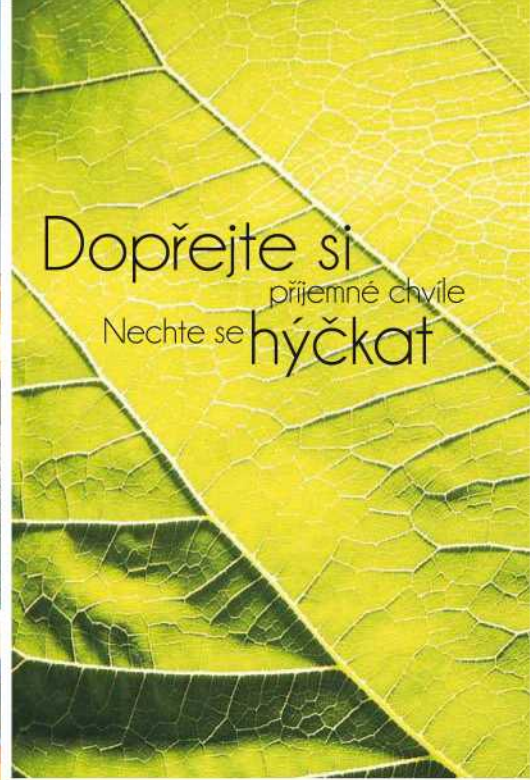
Tu slibuje zpěvák **Chad Kroeger** z kanadského hudebního uskupení **Nickelback**, které se vrací do Evropy s vysokooktanovou rockovou show. Nickelback se postupně stali jednou z komerčně nejúspěšnějších a nejvýznamnějších hudebních formací posledních dvou desetiletí a celosvětově se prodalo víc než 50 milionů jejich desek. Jejich neodolatelný hit **How You Remind Me** je v žebříčku časopisu Billboard stále nejlepší rockovou písní desetiletí. Turné kapely startuje 2. září ve finských Helsinkách a postupně se přesune do třiceti evropských měst Evropy včetně Prahy. **V Praze v O2 Areně** Nickelback odehrají koncert **18. září**. Vstupenky v síti **TICKETPORTAL**, www.ticketportal.cz.

4 | Poprvé v České republice

Ben Harper se skupinou **The Innocent Criminals** pokračují v úspěšném návratu na koncertní pódia a tentokrát při svém turné nevynechají ani Prahu. Turné se bude vztahovat k novému albu **Call it what it is**, prvnímu po víc než osmi letech. Kořeny skupiny sahají do roku 1993, kdy byli The Innocent Criminals zapojeni do většiny projektů Bena Harpera. Trvalo to až do roku 2008 a pak se skupina na dlouhou dobu odmlčela. Nové album Bena Harpera & The Innocent Criminals je britká, výrazná a poetická deska, která může pocházet jen od těchto dlouhodobých spoluhráčů tvořících jeden z nejdynamičtějších, nejsoudržnějších souborů současné populární hudby. Přijďte se přesvědčit **28. září do Fora Karlín**, jak hrají mistři osobitého spojení rocku, blues, folku a R&B. Vstupenky v síti **TICKETPRO**, www.ticketpro.cz.

Dopřejte si
příjemné chvíle
Nechte se hýčkat

W
MAXIMUS

Nenechte si ujít speciální nabídky našeho hotelu v podobě pobytových balíčků.

Nabízíme kombinace toho nejlepšího - ubytování navržené podle zásad feng shui, unikátní wellness & spa, naservírovanou snídani na pokoj, kulinářský zážitek při romantické večeři a další. Objevte kouzlo odpočinku s výhledem do přírody.

Vyberte si jeden z našich pobytů a dopřejte sobě nebo svým blízkým ten pravý odpočinek v okolí Brněnské přehrady.

Vybírat můžete od romantiky, dámské jízdy, pánského dýchánku, sportovních aktivit až po relaxaci.

Z našich pobytů si určitě vyberete! Rezervujte si svůj pobyt co nejdříve.

Darujte
Vaším blízkým
nezapomenutelné zážitky
pro každou příležitost!

14 variant dárkových poukazů

wellness pobyty | víkendové pobyty | dárkové poukazy
relaxační a sportovní víkendy | ve čtyřhvězdičkovém hotelu
Maximus Resort na Brněnské přehradě

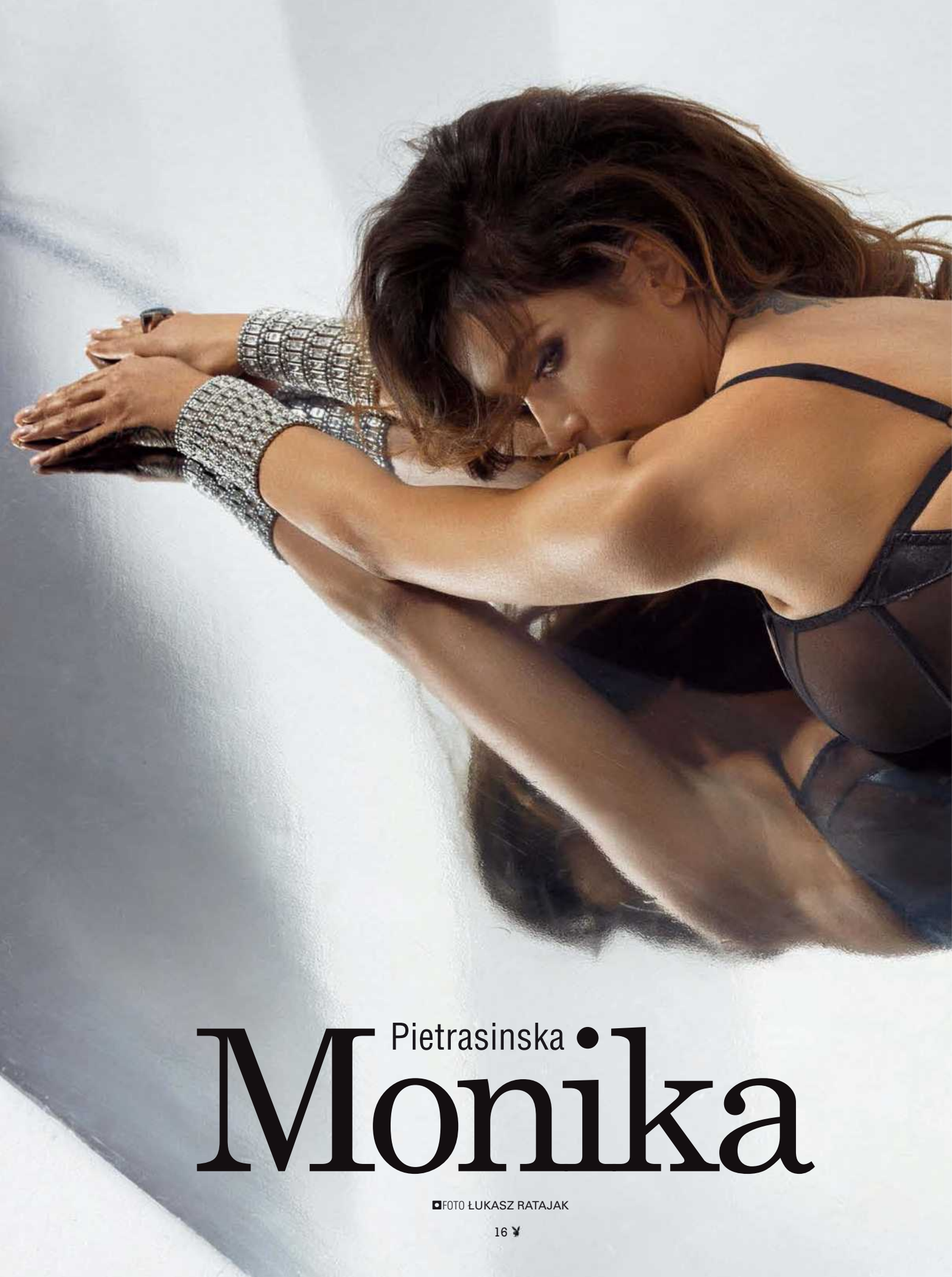

OBJEDNÁVEJTE NA

M: +420 774 750 002

E: rezervace@maximus-resort.cz

WWW.MAXIMUS-RESORT.CZ

Pietrasinska

Monika

■ FOTO ŁUKASZ RATAJAK

Jedna z nejkrásnějších polských modelek, která příští rok oslaví třicátiny a jejíž fotoseriály pravidelně kolují napříč spektrem mezinárodních edic Playboye už nějaký pátek, je vyznavačkou sportu. A fotbalu obzvlášť.

Dokonce takovou, že na minulém evropském šampionátu konaném v Polsku a na Ukrajině hnala kupředu polskou družinu přímo na stadionech mistrovství. Jestli jí to letos pracovní povinnosti spojené s modelingem po celém světě umožnily, určitě byla polskou reprezentaci podpořit i ve Francii. A pro ty, kdo jste ji na stadionech nezahlédli, je zde malá ochutnávka její svůdnosti a elegance...

ALEXANDR VRÁGA

DOBRODRUZI **Povolání:
profesionální lovec**

Myslivcem je od osmnácti let. Jako odstřelovač a psovod sloužil v elitních speciálních jednotkách české armády, mimo jiné i v Afghánistánu. Složil víc zvíře, než běžný smrtelník za celý život vůbec zahlédne. Je psovod, sokolník a profesionální lovec. **NAKONEC SE ALE VRÁTIL K NEJČISTŠÍ FORMĚ LOVU, KDY JSOU ŠANCE ZVÍŘETE A ČLOVĚKA FÉROVÉ A VYROVNANÉ – JAKO TOMU BYLO PO DESÍTKY TISÍC LET LIDSKÉ HISTORIE. K LOVU LUKEM.**

TEXT MAREK KOŽUŠNÍK ■ FOTO ZUZANA VRÁGOVÁ, ARCHIV

V zahraničí se tahle profese nazývá PH – profi hunter. „A tím se nemyslí jen to, že chodíš s klientem a za peníze něco střílíš“, říká Alexandr Vrága. „To by byl hodně zkreslený pohled. Musím být schopen lovy organizovat, lovce doprovázet, postarat se o ně všude na světě. Mám za ně zodpovědnost i po zdravotní a psychické stránce. Musím klienta dovést k úspěšnému lovu.“

Takový profesionální lovec musí mít zvládnutou legislativu. Vše, co se týká přepravy zbraní, loveckých licencí nebo transportu trofejí. „Bez manželky bych to asi nezvládl“, usmívá se Alexandr Vrága. „Je jazykově lépe vybavená než já, ale především mi hodně pomáhá s administrativou. Když jsem někde v pustině v Africe a vznikne problém, stejně to řeším zpátky přes ni. Je to můj styčný důstojník – kontaktuje u nás ministerstva a vůbec ten problém řeší.“

Jak dovést rohy z Afriky

Profesionální lovec musí být schopný provádět odbavení na letištích – a každé takové odbavení je originál. „Vždycky je to adrenalin, možná větší než lov. Vozí se zbraně, vozí se luky, občas se vozí klienti, kteří si před letem dodali odvahy alkoholem. Preparujeme trofeje. Musíme být schopni odbavit kůže, rohy a podobně ve staženém, vysušeném a zasoleném stavu. Proto mám veterinární licenci, abych mohl trofeje z třetích zemí transportovat. Je nás jen pár v republice, co ji máme, vztahují se na to přísná veterinární pravidla.“

Tím výčet povinností nekončí – profesionální lovec musí fungovat i doma. „Musím být oprávněn vést u nás myslivecké spolky a jejich agendu, umět organizovat společné lovy. A navíc samozřejmě sám lovím, protože je to můj životní koníček. Dnes už lovím z devadesáti procent s lukem. V rámci našich honiteb ale samozřejmě musím brát kulovnici, protože je potřeba plnit plán lovu. A také u nás musíme doprovázet zahraniční lovce.“

INTERMEZZO: Medvěd baribal, miliony komárů a neviditelný lovec

Okolí jezera Ministikwan Lake. Miliony komárů, kanadské husy, spousta divokých kachen. Neuvěřitelné západy slunce, neustá-

le se měnící tvář vodní hladiny. A především medvědi baribalo-vé. Kvůli nim tady jsem.

Ted' na jaře se medvědi loví na čekané na újedi. Lovci s kulovnicí mají výhodu – od újedi můžou být podstatně dál, průměrně padesát až sto metrů. Luk vyžaduje vzdálenost mezi deseti až třiceti metry.

Lukostřelec musí splynout s okolím, jinak nemá proti ostrážitému zvířeti šanci. Musí se vyvarovat jakýchkoliv zbytečných pohybů, být neustále připravený. Medvěd se může objevit kdykoliv. Nehnuté čekání na medvěda může trvat i šest hodin.

Když se objeví, musíte udržet nervy na uzdě. S natažením luku a zaměřením je třeba počkat, až bude medvěd v poloze, kdy vás nemůže spatřit. Potom můžete s nataženým lukem čekat klidně i několik minut na ideální polohu medvěda, aby se k vám postavil naširoko, s odkrytou komorou.

To vyžaduje trénink a velkou fyzickou kondici. Na vypuštění šípu máte vteřinu. Ta vteřina musí stačit na pečlivé domíření a plynulé vypuštění šípu. Nezvládnete to bez důkladného tréninku a schopnosti bleskově vyhodnocovat situaci.

Jak se loví s lukem

„Kdo v sobě nemá pořádnou loveckou vášeň, ať na luk rovnou zapomene“, tvrdí Alexandr Vrága. „Počet ulovených zvířat bude proti lovu s kulovnicí minimální. Zato zážitky budou nesmírně silné, mnohem silnější.“

Lovec s kulovnicí sedí, jak Alexandr Vrága rád zdůrazňuje, v noci na zateplené kazatelně s noktovizorem a hromadou dobrůtek – a zvíře tam jednou přijde, aby ji anonymně na 30 až 200 metrů střelil.

„Když chceš ulovit zvíře lukem, musíš se k ní přiblížit nejvýš na třicet metrů“, vysvětluje Alexandr Vrága. „Na tak krátkou vzdálenost je ale zvíře schopna zachytit jakýkoliv tvůj pohyb, i když zdánlivě jistí směrem od tebe. Jakmile něco tuší, jednoduše ji neulovíš. Musíš se pohybovat takovým způsobem, aby zvíře vůbec neměla ponětí, že je lovená. V klidu se pase, zatímco ty visíš na větvi, na tree standu (malý přenosný stromový posed) nebo máš udělaný přírodní kryt. Čekáš na spádu nebo na ochozu zvíře. Takové místo musíš nejdřív najít, poznat pobytové stopy zvíře, pracovat s větrem. Tak se loví s lukem.“

Když slyšíš dýchat srnu

Je to osobní a téměř intimní záležitost. Člověk zvěř zblízka na pár metrů vnímá úplně jinak. „Slyšíš ji dýchat,“ říká Alexandr Vrága. „Slyšíš, jak chroupá trávu, jak jí kručí v břiše. Takové zvuky na dvě stě metrů neuslyšíš. Ale když od ní ležíš pět sedm metrů, všechno to vnímáš. A rázem tě to jako lovce posunuje někam jinam, protože se z tebe nestává pouhý vrah nebo sniper. Najednou se zvěří úplně jinak soucítíš. A to ti zabrání střilet systémem pokus–omyl. Protože když už ji chceš za těchhle podmínek zabít, tak jedním výstřelem a naprosto humánně. Aby se netrápila. Zvěř přestaneš vnímat jako protivníka a nepřítele.“

Lukostřelba je nečistší lovecké umění. S lukem má člověk daleko blíže k přírodě, zvěř na pár metrů vnímá hodně osobně. Naučí se daleko víc si vážit přírody, stane se její součástí. Musí v lese zmlzet, splynout s ním, stát se jeho součástí. Stává se z něj predátor.

Hlavou mi probíhá dlouhé období příprav, kdy jsem se rozhodně nešetřil. Od desítek loveckých výprav s lukem, tisíců výstřelů při střelecké přípravě až po tvrdý fyzický trénink. Věřím si. Chce to jen štěstí a přízeň Diany, bohyně lovu.

Medvěd napínal mé nervy přesně hodinu, během které několikrát odskočil do houštiny a já si myslel, že je definitivně pryč. Pak se zase nečekaně zjevil a začal mě obcházet ve velkém kruhu.

Hovory u táborových ohňů

Povolání profesionálního lovce je krásné, náročné a komplexní. Takový lovec se musí umět postarat o ulovenou zvěř, musí ji umět stáhnout. Životně důležité jsou spolehlivé kontakty v místech, kam s klientem na lov vyráží – ať už jde o Kanadu, africké země, Finsko, nebo blízké Slovensko, kde je na rozdíl od Česka lov lukem dávno povolen.

INTERMEZZO: Medvěd si to míří rovnou ke mně...

Újed je evidentně medvědy navštěvovaná, ten den jsem se ho ale nedočkal. Stejně jako další dva dny. Zklamaný jsem ale nebyl – až do poslední chvíle před setměním jsem si vychutnával pocit naděje, že medvěd přijde. A dočkal jsem se.

Je čtvrt na osm večer. Každý zvuk z lesa napíná mé smysly, až najednou zaslechnu něco, co do stereotypu zvuků nějak nezapadá. Sto metrů před sebou zahlédnu černou skvrnu. Srdce se mi rozbuší, adrenalin pumpuje tělem. Velký medvěd si to míří rovnou ke mně. Sahám pro luk visící na větvi – tak rychle, jak to jenom jde, ale zároveň tak pomalu, aby medvěd nic nezpозoroval. Přichází životní úlovek, teď není čas na chyby.

Alexandr Vrága

- ↻ výsadkář, sniper
- ↻ instruktor přežití v extrémních podmínkách
- ↻ trenér bojových umění I. třídy
- ↻ držitel II. DAN (černý pás) ve stylu COMBAT
- ↻ instruktor II. stupně
MUSADO MILITARY COMBAT SYSTEM
- ↻ kick-box, ultimátní zápasy
- ↻ střelecký instruktor
- ↻ lektor přípravy na zbrojní průkaz

Pakůň a antilopa voduška v JAR (nahore, vedle). Medvěd černý v Kanadě (dole). Povolání profesionálního lovce zavede člověka do lidmi téměř nedotčených míst. S lukem se k těmto nádherným zvířatům navíc musí lovec přiblížit daleko blíže než s kulovnicí.

v Čechách běžné. U nás se úspěch neodpouští.“

V tomhle byznysu nefunguje reklama v časopisech – tu si každý akorát přečte, ale nikdo vás kvůli ní neosloví. Pokud chce někdo vyrazit na antilopu, lva nebo medvěda, poptá se známých, jestli o někom spolehlivém nevědí. A pak už záleží jen na tom, jestli se kolem vás šíří chvála nebo pomluvy.

„Mluví se o tom u táborových ohňů,“ usmívá se Alexandr Vrága.

Profesionální lovec se musí především postarat o bezpečnost klienta. „Když se jde lovit nebezpečná zvěř, mám s sebou vždy kulovnici těžké tropické ráže,

kde je zajištěn stop efekt,“ vysvětluje Alexandr Vrága. „Protože v devadesáti procentech střelím taky. Pokud je klient rozumný, domlouvám se s ním na ráňe jistoty – jakmile vystřelí, okamžitě následuje můj výstřel. Bez ohledu na to, jestli trefil dobře nebo ne. Úlovek a trofej jsou samozřejmě ve všech případech klienta. Párkrát se už stalo, že zvěř měla i po mé střele jen jeden zásah.“

Luk mrazáky zvěřinou nenaplní

Lukostřelba je prastarý způsob lovu, který provází lidstvo už padesát tisíc let. Historicky jde o základní stavební kámen evropské myslivosti. Přestože se lukem loví po celém světě a ve většině evropských zemí, u nás s tím máme z neznámých důvodů problém.

Podle odpůrců je luk tichá zbraň, takže se s ní určitě bude pytláčit, jak tvrdí.

„K tomu, abych mohl pytláčit s lukem, přece nebudu pracně prosazovat legalizaci lovu lukem,“ zlobí se Alexandr Vrága. „Nebudu chtít být registrovaný lukostřelec, který má na každém šípů číslo loveckého lístku. Nebudu muset skládat poměrně náročné lukostřelecké zkoušky, složitě získávat lovecký lístek – tohle všechno přece nepotřebuju k tomu, abych pytláčil.“

Dnes se navíc nejčastěji pytláči z aut, za použití noktovizorů a pušek s tlumiči. „To ale nikdo neřeší,“ vysvětluje Alexandr Vrága. „Stalo se to už takovou samozřejmostí, že se nad tím vůbec nikdo nepozastavuje. Ale zkus vystřelit lukem z auta. Tětiva ti utrhne půlku obličeje, nic netrefíš. Je to nereálné. Navíc se většinou nejhlásitější ozývají ti, co sami pytláči – usvědčení pytláci jsou bohužel velice často sami myslivci. Jako myslivecký hospodář se s tím potýkám denně. Příležitost dělá zloděje.“

Lov lukem je obrovské umění, úspěšnost lovu je proti střelné zbraní několikanásobně menší. Luk vám mrazáky zvěřinou nenaplní.

„Nesmysl je i další jejich argument, že luk je tichá zbraň,“ pokračuje Alexandr Vrága. „Slyšeli jste někdy v lese výstřel z luku? Prásknutí tětivy je umělý průmyslový zvuk, který do lesa nepatří a je slyšet i na tři sta metrů daleko. Všechny palné zbraně opatřené tlumičem a podzvukovým střelivem jsou tišší než luk.“

INTERMEZZO: Král kanadské divočiny vydechl naposled

Stále čekám, až se medvěd objeví. Do paměti jsem si předem vryl všechny orientační body vzdálené ode mě pětadvacet metrů. Rozhodl jsem se, že na větší vzdálenost nevystřelím. A pak

(V Evropě je luk začleněn jako jedna ze zbraní pro výkon práva myslivosti v osmnácti státech už několik desetiletí. A v žádném případně nejde o nějaký moderní úlet. Je to přirozený návrat ke kořenům myslivosti a lovu vůbec. Mimo Evropu se lukem loví v podstatě na celém světě, na všech kontinentech. V České republice zatím povolen není.)

„V lovecké branži jde o jméno a reputaci,“ říká Alexandr Vrága. „Je to branže, kde se nic neodpouští. A hodně se pomlouvá – pomluvy jsou samozřejmě dílem konkurence. Prestiž roste tvými úspěchy a jde dolů pomluvami. Všechno závisí na doporučení – když se mi lovecká expedice vydaří, vím, že budu mít další klientelu. Pokud mě nějaký konkurent někde nepomluví, jak je to

to přišlo. Medvěd nabral přímý směr za mými zády. Vnímal jsem ho už jen sluchem, jakýkoliv pohyb hlavou by mohl být osudný. Pak jsem ho periferně zahlédl přes levé rameno. Byl dvacet metrů ode mě a stále se blížil.

Počkal jsem, až jeho hlava zmizí v zákrytu za stromem, abych ten okamžik využil k natažení luku.

Medvěd se posunul o další krok. Přenáším záměrný bod na jeho pravý bok. Čekám, až vykročí pravým během, aby si úplně odkryl komoru. Střílím. Šíp zasáhl přesně a prošel medvědem skrz. Zůstává zapíchnutý v zemi a medvěd vyskakuje do metrové výšky. Vyráží do houštiny, ale jeho běh, ačkoliv velmi rychlý, je nekoordinovaný. Běží jakoby mimochodem, vráží do překážek. To je dobré znamení. Míží v houštině a já napjatě naslouchám. Za chvíli se zvuk lámaných větví začne ozývat z jediné místo. Pak uslyším řev, na který nikdy v životě nezapomenu. Je v něm ztek, zklamání a bolest. Snad i loučení

s kanadskou divočinou, která byla jeho domovem. A pak už jen hrobové ticho. Král kanadské divočiny vydechl naposled.

Kdy trpí zvěř

Odpůrci lovu lukem dále namítají, že zvěř po zásahu šípem víc trpí. „Tento argument od laiků беру,“ říká Alexandr Vrága. „Mají obavu, aby se zvěř netrápila, a to je dobře. Pro ty, kdo na vlastní oči nikdy neviděli konstrukci loveckého hrotu nebo samotný lov lukem, jsou tu vědecké studie.“

Nejznámější taková analýza pochází z Dánska. Než totiž Dánové povolili lov lukem na svém území, chtěli mít jistotu, že dělají správnou věc. Vymezili proto několik pokusných honiteb, kde se za přísných pravidel a pod dohledem lukem lovalo. Každý střelený kus se evidoval s poměrně rozsáhlým spisem. Obsahoval údaje o tom, co to bylo za zvěř, kdo ji ulovil, kdy, na jakou vzdálenost. Jaký byl použit hrot, jaký šíp, kam byla zvěř zasažena, jak daleko odešla od nástřelu.

Zapisovaly se i neúspěšné rány. Studie se prováděla na 600 kusech spárkaté zvěře, většinou srncí.

Tyto záznamy se pak porovnávaly se zvěří ulovenou kulovnicí.

Zlamaná žebra, obrovské podlitiny

Stěžejní částí výzkumu byly odběry vzorků krve střelené zvěře a rozborů stresových hormonů v krvi. A závěr? Zvěř ulovená lukem měla na rozdíl od zvěře ulovené kulovnicí nulový obsah stresových hormonů. „Když lovíš kulovnicí na vnaďšti, třeba

Vzácná chvíle odpočinku s psem Floydem po boji – dobytí jedné jihoafrghánské vesnice (vlevo). Výstroj bowhuntera je podobná té vojenského odstřelovače. Oba se musí dostat co nejbližší k terči. Ulovený kňour prasete bradavičnatého v JAR (dole).

u posedu, zvěř tam ve stresu už přichází,“ vysvětluje Alexandr Vrága. „Má s tím místem špatné zkušenosti, ví, že se tam střílí. Nicméně hlad ji tam žene.“

Kulovnici doprovází třesk výstřelu. Zasažená zvěř to slyší. Rána kulovnicí má navíc devastující účinky. „Je to předání obrovského množství kinetické energie, náraz, kopanec, zlamaná žebra,“ pokračuje. „Rozsáhlé hematomy, obrovský výstřelový kanál. Zvěř i při tomto zranění často utíká i stovky metrů, než zhasne. A pokud takzvaně zůstane v ohni – když spadne na místě a okamžitě zhasne – je to samozřejmě optimální, ale zdaleka to nebývá pravidlem.“

Člověk by čekal, že u tak devastujícího zranění bude smrt okamžitá, ale není. Zvěř s tímto zraněním kupodivu málo barví – na to, jaká je v ní díra. Je to dáno tím, že cévy se při takovém zásahu smrští a zatáhnou dovnitř. Krevní tlak proto ještě nějaký čas funguje, takže pracuje i mozek. A ten dává pokyny k uvolňování stresových hormonů do krve.

Zvěřina je tak svým způsobem znehodnocená, stejně jako veškerý hovězí dobytek vedený na popravu. Lidi se sice olizují, ale je to jen proto, že nikdy nejedli kus zvěře ulovený lukem.

Smrt přichází okamžitě

Na rozdíl od výstřelu z kulovnice lovecký hrot šípů podobná devastující zranění nepůsobí. Jde o velmi ostrý ocelový hrot, který je po stranách opatřen třemi čepkami ostrými jako břitva. Hrot slouží k průniku šípů tělem, dokáže si poradit i se silnými kostmi. Čepky zase provádějí čistý řez tkání. Spolehlivě přetrnou krevní řečiště ve dvou a více trasách po celé délce střelného kanálu. Bez problémů přeseknou i žebra.

Řezy po čepkách jsou čisté, cévy se nezatahují jako ve střelném kanálu po kulovnici. Při zásahu loveckým hrotem dochází k okamžitému masivnímu krvácení a poklesu krevního tlaku. Lukem se střílí zásadně na komoru, takže dochází k průstřelu obou plicních laloků, v ideálním případě navíc k průstřelu srdce nebo k přetrnutí aorty. Dochází tak k masivnímu a nezastavitelnému krvácení a ztrátě krevního tlaku, který vypne mozek. Smrt nastává téměř okamžitě.

Zvěř pochopitelně přesto po zásahu často vyrazí a odbíhá, po několika desítkách metrů ale zhasíná.

„Špatné zásahy jsou průšvihy vždycky,“ říká Alexandr Vrága. „Zvěř jsi zranil, bolí ji to a bude to mít následky. Nejčastěji hrozí takzvaná rána naměkko do oblasti břicha, kde není tolik cév ani vitální orgán, který by okamžitě zabil. Je to vždycky špatně, u kulovnice i u luku.“

INTERMEZZO: Jak ulovit vůdce paviání tlupy

Neznám sílnice, který by letěl s lukem do Afriky jen na paviána. Vzhledem k omezeným časovým možnostem je předpokládán výsledek srovnatelný s nulou. Mimo turistické oblasti je pavián považován za škodnou a místní farmáři ho loví za všech okolností. Proto je pavián extrémně opatrný. Když připočteme jeho pronikavou inteligenci a vynikající zrak, s jakým jsem se u jiných savců nesetkal, dostáváme soupeře par excellence.

Osobně nejradši lovím z přírodních krytů, které stavím z materiálu přímo na místě. Kameny, větve a tráva v kombinaci s maskovacím oděvem mi dávají aspoň minimální šanci paviána ulovit. Musím ale najít místo, kam paviáni pravidelně chodí – a trochu je tam navnadit. Pavián nechodí nikdy sám – tlupy mají až desítky členů. Desítky pozorných očí. Nechci vystřelit na první opičku, která se dostane na dostřel, toužím po alfa samci, vůdci tlupy. Jenže ten je ztělesněním paviání opatrnosti a vychytralosti. Nikdy nepřijde jako první, vždy nechá mladší a hloupější jedince, aby na vlastní kůži otestovali, zda je bezpečno i pro jejich šéfa. Může trvat i hodinu, než se uráčí přijít.

Tu hodinu, a to vám garantuji, nedýcháte ani nemrkáte. Snažíte se dokonce i nemyslet, aby alfa samce pouhá myšlenka nevyplašila. A vlastně nejen jeho – každou vteřinu vás může kterýkoliv pavián z tlupy odhalit a útekem strhnout ostatní. Což by znamenalo, že jste celý den bez pohnutí a v horku strávili zbytečně.

Bowhunteři, myslivci s lukem

Pokud by byl v České republice lov lukem povolen, o což se Alexandr Vrága jako předseda a zakladatel Českého sdružení lovecké lukostřelby snaží, vztahovala by se na luk naprosto stej-

ná pravidla jako na kulovnici nebo jakoukoliv jinou střelnou zbraň. Bowhunteři by byli v podstatě myslivci s lukem. Museli by respektovat plán lovu, doby lovu. I když by toho lukostřelci pochopitelně ulovili daleko méně než myslivci s kulovnicí.

Ministerstvo zemědělství ale zákon nezmění jen kvůli několika nadšencům. „Loveckých lukostřelců je v naší organizaci přes padesát, pořád je to málo,“ říká Alexandr Vrága. „Musíme být jako skupina zajímaví, aby se našim požadavkem vůbec někdo zabýval. Nechceme vytvářet žádný samostatný subjekt, který by myslivcům konkuroval. Chceme a musíme respektovat myslivecké tradice. Adept lovecké lukostřelby musí ctít myslivecké zákony, doby lovu, být zběhlý v zoologii a biologii. Když chce člověk zvěř lovit, měl by o ní něco vědět. A je na něm, jestli bude lovit s kulovnicí, brokovnicí, anebo s lukem. Musí poznat, který kus je vhodný k odstřelu, protože se nehodí do dalšího chovu – je kondičně slabý, má slabé a nedostatečné paroží. I s lukem se musíme chovat jako myslivečtí hospodáři.“

Musí padnout velký myslivecký mýtus, kvůli kterému se na lukostřelce každý dívá spatra jako na nezodpovědné lovce v kamufláži pobíhající po lese s lukem a střílející na vše, co zahlédnou, jen aby ukojili své lovecké choutky.

Až tenhle předsudek padne a bowhunteři se začlení do české myslivecké komunity, bude to dobré pro všechny. Pro myslivce samotné, kteří v posledních letech zažívají poměrně velkou krizi, pro zodpovědné bowhuntery, a v neposlední řadě pro zvěř.

INTERMEZZO: Únik korunami stromů

Luk se založeným šípem držím celou dobu v rukou. Mám odhadnuté vzdálenosti k orientačním bodům – to se bude hodit pro bleskové posouzení vzdálenosti nezbytné pro správné zamíření. Rozhodně nebudu mít čas ani možnost použít dálkoměr. V tu chvíli si vždy s úsměvem vzpomenu na bowhuntery, kteří bez technických vymožeností neudělají ani krok. Pokud vůbec budu mít příležitost k výstřelu, nebude to víc než několik vteřin.

Kdo několik minut držel natažený sedmdesátiliberní luk, ten ví, o čem mluvím. Je nutné využít okamžik, kdy je šance na odhalení pohybem minimální, a v této poloze počkat na vhodnou dobu k vypuštění šípu.

Jenže pavián je neustále v pohybu, pořád mění vzdálenost a vy ji musíte stále podvědomě kontrolovat. Žádný dálkoměr, jen tvrdým tréninkem nabyté schopnosti odhadu vzdálenosti. Pořád bude měnit svoji polohu vůči vám. Pokud budete mít štěstí, na zlomek vteřiny se vám postaví tak, abyste ho mohli přesně zasáhnout na komoru. Což je cíl velikosti táčku od piva.

Celé tělo vás bolí, luk držíte natažený nekonečně minuty. Bojíte se mrknout, máte sucho v krku, srdce buší jako o závod. Dýcháte jako při maratónu, jenže právě to vás může prozradit – a tak dech potlačujete. Všechno tohle musíte dostat pod kontrolu v jeden jediný okamžik výstřelu, který se už nikdy v životě nezopakuje. Zásah musí být přesný.

Střelil jsem paviána osvědčeným otevíracím tříčepelovým hrotem, pavián je velmi tvrdý na ránu. Byl jsem si jistý, že leží zhasnutý asi třicet metrů od nástřelu, na kraji houštiny. Dal jsem si proto načas, než jsem ho vyrazil dohledat. Na místě byla spousta barvy a stop ostatních paviánů, toho mého jsem ale už nikdy nenašel. A to i přesto, že jsem přivolal černošské stopaře. Potvrdili mi to, čemu se jen těžko věří: ostatní paviáni ho odnesli korunami stromů někam pryč.

Přestože byl svět sportu měsíce června ve znamení mistrovství Evropy v kopané či finále Stanley Cupu, obě tradiční události bohužel „přebila“ informace z pátku 3. června. Ve věku 74 let zemřel jeden z nejlepších boxerů a sportovců historie **CASSIUS CLAY, později známý jako **MUHAMMAD ALI**.**

TEXT PETR BOŠNAKOV ■ FOTO PROFIMEDIA.CZ, ARCHIV

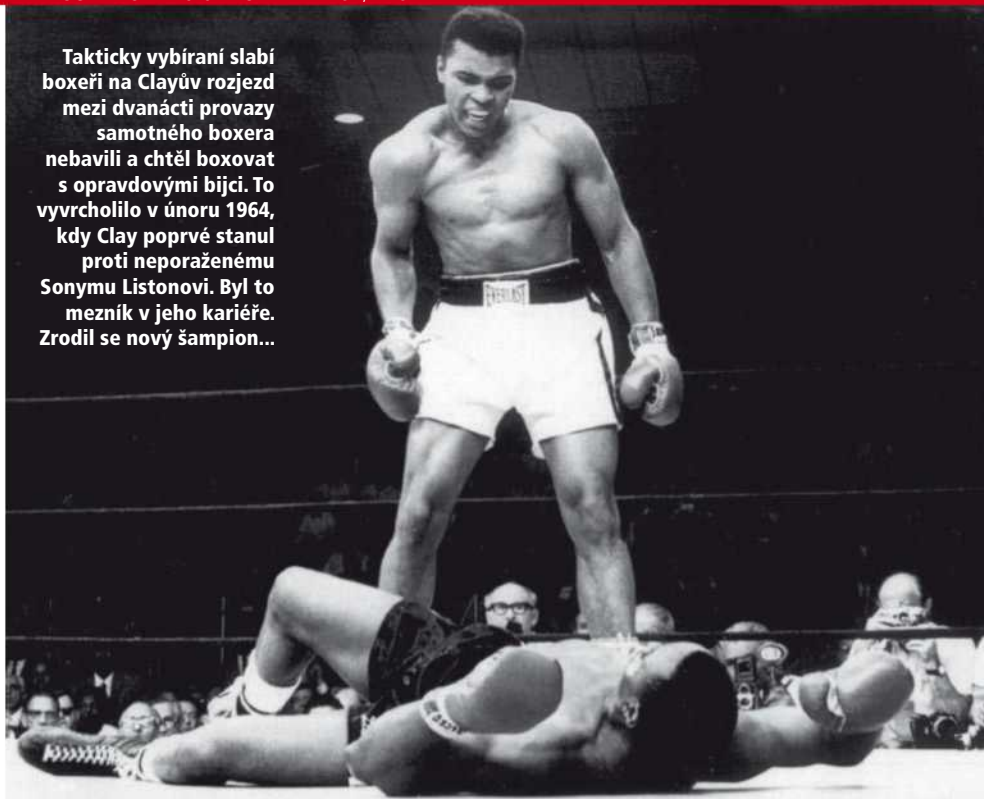
Reakce na smrt olympijského vítěze a trojnásobného profesionálního mistra světa těžké váhy, na jehož pohřbu promluvil mimo jiné bývalý americký prezident Bill Clinton, přišla brzy. George Foreman, kterého Ali připravil v roce 1974 v zairské Kinschase o titul profesionálního mistra světa, napsal na svém twetu: „Velká část mě samého zemřela, když odešel. Považuji ji za největší část.“ Nejslavnější boxerský promotér Don King pak psal o tom, že Ali nikdy nezemře. Pozadu nezůstali ani představitelé mladší boxerské generace. Mike Tyson konstatoval, že: „Bůh k sobě povolal svého šampiona.“ „Nikdy nebude další Muhammad Ali. Černá komunita po celém světě ho potřebovala. Byl naším hlasem. On mě dovedl tam, kde jsem,“ napsal neporažený boxer a nejbohatší sportovec planety Floyd Mayweather.

Na smrť Muhammada Aliho reagova-
ly také osobnosti mimo ring. Za všetky
jmenujme prezidenta USA Baracka Oba-
mu, jeho predchůdce Billa Clintona, ge-
nerálneho tajomníka OSN Pan Ki-muna,
britského premiéra Davida Camerona či
bubeníka The Beatles Ringa Starra.

Na začátku bylo ukradené kolo

Podle mnohých nejslavnější sportovec světa se narodil v polovině ledna 1942 jako Cassius Marcellus Clay v Louisvillu ve státě Kentucky. Jeho otec Cassius Clay se snažil více či méně úspěšně uživit kreslením reklamních plakátů, matka Odessa pracovala jako hospodyně. Dva roky po Cassiovi se narodil Rudolf Clay, který se později dal přejmenovat na Rachmana Aliho. Typicky černošská rodina Ameriky padesátých let nežila v přebytku a luxusu, zároveň však příliš nestrádala. Na rozdíl od mnoha svých vrstevníků tak nemusel malý Cassius v potu tváře přispívat do rodinného rozpočtu, přesto si čas od času přivydělával úklidem na místní univerzitě. Na jeho dětství se podepsal otevřený rasismus doby, po desítkách let už slavný boxer vzpomínal na černošského chlapce, který se stal obětí rasové vraždy, jenže oba vrahy soud zprostil viny. Otec měl synovi

Takticky vybírání slabí boxeři na Clayův rozjezd mezi dvanácti provazy samotného boxera nebavili a chtěl boxovat s opravdovými bijci. To vyvrcholilo v únoru 1964, kdy Clay poprvé stanul proti neporaženému Sonymu Listonovi. Byl to mezník v jeho kariéře. Zrodil se nový šampion...

vysvětlit, že žije ve světě, ve kterém existuje spravedlnost jen pro bílé.

Boxu se začal Cassius Clay věnovat ve dvanácti letech, na začátku boxerské dráhy bylo jeho kolo, které ukradli neznámí pachatelé. Když Cassius po krádeži potkal bílého policistu Joea Martina, řekl mu, co by udělal se zloději, kdyby mu padli do ruky. Policista mu poradil, že jestli chce vzít spravedlnost do vlastních pěstí, měl by se nejdřív naučit pořádně bojovat. Následovalo pozvání do tělocvičny, ve které policista trénoval mladé boxery. Cassius slíbil, že dorazí. Přišel ale, až když viděl Martina a jeho svěřence v televizním pořadu *The Future of Champions*. Hned další den se s bratrem objevili v tréninkových prostorách. „Práce s Cassiem nebyla jednoduchá, byl velmi sebevědomý, od začátku všem vysvětloval, že je nejlepší a určitě se jednou stane mistrem světa,“ vzpomínal Joe Martin později. Jak ovšem přiznal, chlapec přes své sebevědomí balancoval na hraně vyhazovu, protože až na jednoho z trenérů v něm nikdo budoucího šampiona neviděl.

Nic než box

Po šesti týdnech od nástupu na tréning se Cassius Clay dočkal televizní premiéry. Stalo se tak v rámci zmiňovaného pořadu The Future of Champions, jeho soupeřem byl bílý hoch Rony O'Keefe. Boxovalo se v kategorii do 41 kg. Přestože byl Cassius menší vzrůstem a byl to jeho první zápas, s přehledem vyhrál. Po vyhlášení výsledku začal zplna hrdla křičet na kameru, že se určitě stane nejlepším boxerem všech dob. Každopádně první vítězství ho patřičně nakoplo. „Najednou se z něj stal velmi cílevědomý hoch. Místo autobusu do školy běhal, poctivě trénoval, nekouřil, nepil, vyhybal se drogám. Žil jenom boxem,“ potvrdil Joe Martin.

V následujících letech Cassius Clay trénoval, boxoval a vyhrával. V roce 1957 získal první triumf na turnaji o Zlatou rukavici, nejprestižnější soutěži amatérských boxerů v USA. Ve stejném roce ale musel slibně se rozvíjející kariéru na čtyři měsíce přerušit, protože mu lékaři diagnostikovali šelest na srdci. Pozdější vyšetření však diagnózu nepotvrdila.

A black and white photograph of a young Muhammad Ali. He is shirtless, looking directly at the camera with a serious expression. His hands are raised in a boxing stance, with fists clenched. The background is dark and out of focus.

▶▶ MUHAMMAD ALI

Příběh opravdového boxera (I)

V patnácti letech byl talentovaný boxer přijat na nejprestižnější louisvillskou střední školu pro barevné obyvatelstvo. Clayův prospěch nebyl v té době zrovna oslnivý, těžil ale ze stále přízné ředitele školy, jinak velkého fanouška boxu. Školu tak zdárně dokončil, ale diplom nedostal.

Všechny cesty vedou do Říma

Osmnáctiletého Cassia Claye absence diplomu nejspíš moc netrápila. Po ukončení školy měl na svém kontě stovku vyhraných zápasů, v letech 1959 a 1960 získal Zlatou rukavici. Přesto se názory odborníků na jeho boxerskou budoucnost lišily. Především stoupenci „staré školy“ stěží akceptovali jeho „rozevlátý“ styl postavený na neustálém poskakování kolem soupeřů a svěšených rukách.

Původně chtěl Cassius Clay zamířit mezi profesionály rovnou po ukončení střední školy, nakonec se však nechal přemluvit k účasti v kvalifikaci na olympijské hry v Římě 1960. Případný úspěch se vzhledem k jeho mládí nezdál moc pravděpodobný. I v amatérském ringu jsou totiž zapotřebí zkušenosti a těch se podle názoru „zasvěcených“ sebevědomému mladíkovi zoufale nedostávalo. Přesto se bez větších obtíží probojoval do finále polotěžké váhy, ve kterém byl jeho soupeřem zkušený armádní bijec Alan Hudson. V prvním kole se Clay poprvé seznámil s podlahou ringu, po ráně se však dal rychle dohromady a postupně přebíral iniciativu. Ve třetím kole nakonec rozhodčí Hudsonovo trápení ukončil. V té chvíli účastník olympijských her Cassius Clay prodal zpáteční letenku a ze San Franciska se do rodného města vrátil vlakem.

Olympijský vítěz, medaile v řece

Jak se ukázalo, největší překážku v cestě za olympijským vítězstvím překonal Cassius Clay ještě na americké půdě. Do Říma se totiž letělo a Clay tento druh přepravy kategoricky odmítal. V jednu chvíli to vypadalo, že se raději zrekne účasti na turnaji. Nakonec se nechal přemluvit k odletu, po celou dobu cesty však měl mít na sobě padák.

V olympijské vesnici se už dvacetiletý mladík cítil jako ryba ve vodě. Jako rozenému extrovertovi mu nečinilo problémy navazovat nové kontakty a svému okolí vyprávět, že si přiletěl pro zlato a nic jiného ho vlastně ani nezajímá. Jak pak ukáza-

lo dění v ringu, sebevědomí mladého boxera stálo na železobetonových základech. Když zdolal soupeře z Belgie, SSSR a Austrálie, čekal ve finále na Cassia o devět let starší Polák Zbigniew Pietrzykowski. Zkušený borec s 230 zápasy na kontě začal souboj ve snaze co nejdřív ho ukončit, Clay však jeho počáteční nápor bez větších obtíží ustál. Pak začal zvyšovat tempo, takže soupeř byl nakonec rád, že finále ve zdraví přežil. O jasném bodovém vítězství amerického boxera nebylo pochyb.

Cassius Clay si titulu olympijského šampiona užíval, se zlatou medailí na krku prý dokonce uléhal i vstával. Přesto se nejceněnějšího kovu zbavil. Mělo se tak stát, když v rodném městě navštívil restauraci a její personál mu vysvětlil, že ani černý olympijský vítěz nemá nárok na obsluhu. Podle bratra Rudolfa hodil Clay zlatou medaili do řeky. Některé zdroje tuto verzi popírají, faktem však zůstává, že v té době už Muhammad Ali měl novou zlatou olympijskou medaili, kterou získal v roce 1976. Stalo se tak na olympiádě v Montrealu v přestávce basketbalového utkání mezi celky USA a Jugoslávie.

V roli profesionála

Po zlatém představení v Římě přišel zákonitě přestup k profesionálům, nejdřív však bylo třeba vyřešit otázku manažera. Cassius Clay měl eminentní zájem o služby boxerských legend Raye Sugar Robinsona a Joea Louise. U žádného však nepochodil. Prvně jmenovaného nabídka jednoduše nezajímala. A Joe Louis, jinak též Hnědý bombardák, jako silně introvertní člověk nejspíš moudře usoudil, že by si s ušvaněným mladíkem moc nesesedli. Nakonec vznikl tým složený z jedenácti

manažerů, přičemž každý z nich vložil do společného byznysu 2800 dolarů. Cassius Clay pak dostal za podpis své první profesionální smlouvy deset tisíc dolarů.

Profesionální debut olympijského vítěze se uskutečnil 29. října 1960, jeho prvním soupeřem byl Tunney Hunsaker. Clay, věren své pověsti, nazval svého soupeře „zoufalcem“, se kterým bude rychle hotov. Jeho sebevědomí vycházelo z reality v podobě nadmíru tvrdých tréninkových dávek, roli sparingpartnera se zhostil bratr Rudolf. Clay nakonec šestikolovou premiéru zvládl a soupeře s přehledem vybojoval, debut však v rozporu s očekáváním nedotáhl k očekávanému vítězství k. o. Šťastný Tunney Hunsaker po zápase prohlásil, že jeho soupeř nepochybně získá titul mistra světa a považuje za čest, že se s ním vůbec mohl utkat.

Po povedené premiéře poslali manažeri Claye do tréninkového kempu velkého šampiona polotěžké váhy Archieho Moora. Nebylo to však povedené rozhodnutí. Cassius na Archieho rady zvysoka kašlal, jediné, o co projevoval neustálý zájem, byly společné sparingy. Těm se ale podstatně starší boxer a šéf kempu z pochoptitelných důvodů vyhýbal. A tak se Clay jednoho dne sebral a odjel domů.

Manažerskému týmu bylo jasné, že má-li se jejich investice někam posunout, bude třeba sehnat dobrého trenéra. Nakonec padla volba na zkušeného Angela Dundeeho, který souhlasil s týdně gáží ve výši 125 dolarů plus bonusy z výher. Praxe ukázala, že to byla dobrá volba. Životem ošlehaný praktik Dundee na kempu v Miami svému svěřenci sdělil, že ho vzhledem k jeho velikosti nemíní komandovat, ale pouze vhodnou formou usměrňovat. Angelo Dundee neměl také problém s narůstající „velkohobostí“ svého svěřence. Zastával názor, že box je součástí showbyznysu, a pokud se lidi baví, je vše v nejlepší pořádku.

Zbitý šampion a kontakt s islámem

Po osmi dnech přípravy s novým trenérem Clay vyřešil ve čtvrtém kole technickým knokautem Herba Sillera, pak přišel na řadu Tony Esperti. Jenže ambiciózního mladíka přestávali bavit slabí boxeři takticky vybraní kvůli jeho zdárnému rozjezdu, po čase přišel s ryze „clayovským“ nápadem. Jeho podstata spočívala ve sparingu s aktuálním šampionem těžké

váhy Ingemarem Johanssonem, který se v Miami chystal na odvetu s Floydem Pattersonem. Clayovi manažeři akci opravdu zařídili, během sparingu se pak obrovitý Švéd po krátké době proměnil v obrovitý boxovací pytel.

V roce 1961 došlo k setkání, které mimořádně ovlivnilo Clayův další život. Začínající profesionál a olympijský vítěz se v Miami seznámil s Abdullem Rahmanem, „pobočníkem“ Elijaha Muhammada, hlavy organizace Nation of Islam, jehož projev slyšel Clay před dvěma lety v Chicagu. Společně navštívili mešitu. Premiérová návštěva islámské svatyně představovala pro boxera podle jeho slov jeden z nejdůležitějších okamžiků v životě. Cassius Clay začal pravidelně číst list islámské organizace Muhammad Speaks, na konci roku se Abdull Rahman stal právoplatným členem jeho týmu. V roce 1963 se pak Clay seznámil se samotným Elijahem Muhammadem a další vlivnou figurou organizace Malcolmem X.

Pořádně se, chlapče, dívej...

Vraťme se však do ringu. Po vítězství nad Jimmim Robinsonem čekal na Claye Donnie Fleeman. V tomto případě však už nešlo o „startovacího“ boxera, ale o zkušeného mazáka. Donnie měl na svém kontě bilanci dvaadvaceti knockoutů, mezi kterými nechyběl skalp exmistra světa těžké váhy Ezzarda Charlese. Nakonec byl sice bit, vydržel však celých sedm kol. Následovalo dalších pět vítězných utkání, která utvrdila Clayův management v tom, že jejich upovídaný svěřenec má na to bojovat v dohledné době o světový titul.

V březnu 1962 stanul Cassius Clay před odvodovou komisí v Louisvillu, kde byl shledán schopným vojenské služby. Podobnou prohlídku absolvoval v lednu 1964, těsně před zápasem se Sonnym Listonem. Fyzicky prošel pochopitelně bez sebemenších problémů, horší to bylo s psychotesty. Clayovi totiž naměřili IQ 78, což se rovnalo neschopnosti absolvovat vojenskou službu. Za dva měsíce testy absolvoval prakticky se stejným výsledkem znova, navíc za účasti tří psychiatrů. Výsledek komentoval slovy: „Říkal jsem přece, že jsem největší, ne nejchytřejší,“ čímž zavalil příčinu ke spekulacím, jestli psychotesty záměrně nesabotoval.

Mezi únorem a červnem 1962 vyhrál Clay pět zápasů v řadě, přičemž žádný ze soupeřů v ringu „nepřežil“ šesté kolo.

V září se vyrazil podívat na zápas o titul mistra světa těžké váhy mezi Floydem Pattersonem a Sonnym Listonem. Cassius Clay patřil mezi velké obdivovatele Floyda Pattersona, do té doby jediného boxera těžké váhy, který dokázal vybojovat zpět titul mistra světa těžké váhy. Jenže Sony Liston, muž s kriminální minulostí a dělovými ranami, knockoutoval Pattersona hned v prvním kole. A když uviděl Claye mezi publikem, prý mu řekl: „Pořádně se, chlapče, dívej.“

Dalším soupeřem se stal už zmiňovaný Archie Moore. Stárnoucí boxer se přes veškeré úspěchy let minulých nacházel v pozici totálního outsidera. Jak sám přiznal, do zápasu se mu moc nechtělo, ale potřeboval peníze. Vstupenky nešly na odbyt, utkání muselo být o tři týdny odloženo. Nakonec Moore prohrál ve čtvrtém kole knockautem. Po utkání uznale řekl, že Clay by porazil Joea Louise, do té doby považovaného za největšího boxera historie, ve čtyřech z pěti zápasů.

Sony Liston připraven k boji

Po Archiem Moorovi přišla řada na Douga Jonese. Boxovalo se v newyorské Madison Square Garden a fanoušci vyprodali lístky během dvou dnů. Jones vsadil na aktivní obranu, pravidelně třefoval a dovedl zápas do sčítání bodů. Nakonec sice vyhrál Clay, ale publikum se odmítalo s verdiktem smířit. Po zápase vítěz snad poprvé v životě přiznal, že není superman, specializovaný magazín Ring vyhodnotil utkání jako nejlepší zápas roku.

Za dalším soupeřem si Cassius Clay musel zaletět do Londýna. Na stadionu Wembley, před 55 000 diváky, stál v opač-

ném rohu ringu anglický ranař Henry Cooper. Na konci čtvrtého kola se stalo něco do té doby takřka nemyslitelného – zkušený Brit poslal sebevědomého mladíka na podlahu ringu. Vědomi si kritické situace, přišli Clayovi sekundanti s originálním řešením. Otřesenému svěřenci roztrhali rukavice, a protože jiné nebyly k dispozici, museli pro ně do šatny. Clay dostal čas na to, aby se vzpamatoval a v pátém kole rozbil Cooperovi obě obočí. Rozhodčí se vzhledem k silnému krvácení rozhodli zápas ukončit. Po dalším vítězném utkání navštívil Claye v šatně manažer Sonnyho Listona Jack Nilon. Rozmluva byla krátká: „Letěl jsem tři tisíce mil, abych ti řekl, že jsme připraveni,“ potvrdil manažer zápas o titul mistra světa.

Úspěšný boj o trůn

Zatímco experti po sporných výhrách nad Jonesem a Cooperem spekulovali nad tím, jestli je Clay připraven k zápasu s bijcem Listonova formátu, tým úřadujícího šampiona si spokojeně mnul ruce. Clayova marketingová cena letěla strmě vzhůru a přitom mělo jít o boxera, který nemá v souboji s jejich svěřencem šanci na úspěch. Na druhé straně Cassius Clay zahájil psychologickou válku do té doby nevídaných rozměrů. Kudy chodil, tudy vyprávěl, jak bude se Sonnym rychle hotov.

Dne 25. února 1964 došlo v Miami Beach k tolik očekávanému duelu Sonny Liston–Cassius Clay. První dvě kola poletoval vyzývatel kolem svého soupeře, úspěšně se vyhýbal jeho útokům a zdárně kontroval. Ve třetím kole změnil taktiku, přidal na agresivitu a Liston byl blízko počítání. K tomu krvácel z levého obočí, pravé mu zdobil velký hematom. V následujícím kole si vybral kritickou chvíli Clay, chvílemi přestával vidět. V pauze proto požádal trenéra o předčasné ukončení zápasu. Angelo Dundee ale v té chvíli učinil možná nejprozíravější rozhodnutí své kariéry, když pokyn odmítl akceptovat. Během pátého kola srovnal Clay zrak a pak už v ringu existoval jediný boxer. Před začátkem sedmého kola Liston údajně kvůli zraněnému levému rameni zápas vzdal. O průběhu zápasu a především jeho konce se vyvíjela řada spekulací, ve hře měly být sázkařské gangy. Ať tak, či onak, stal se Cassius Clay ve dvaadvaceti nejmladším profesionálním mistrem světa těžké váhy. ■

Chcete slyšet v souvislosti s olympiádami nějaký dobrý vtip? Vzhledem ke stále se zvětšujícím balíkům peněz, bez kterých si nelze údajný svátek sportu vůbec představit, se mi zdá docela humorné heslo zakladatele novodobých olympijských her barona Pierra de Coubertina o tom, že není důležité zvítězit, ale zúčastnit se. Stoupenci drsného humoru se nejspíš zasmějí pasáži Olympijské charty odsuzující „jakékoli formy diskriminace vůči zemi nebo osobě z důvodů rasy, náboženství, politického přesvědčení, pohlaví či z jiného důvodu neslučitelné s příslušností k olympijskému hnutí“.

Olympijské hry: Mnoho povyku pro hodně peněz...

TEXT PETR BOŠNAKOV ■ FOTO PROFIMEDIA.CZ, ARCHIV

Ideály versus totalita

Realita je totiž zejména v případě citované pasáže Olympijské charty docela jiná. Například v roce 1936 se letní olympijské hry konaly v Berlíně, hlavním městě třetí říše. Pravda, do vypuknutí druhé světové války ještě nějaký ten rok chyběl, nicméně v zemi vládl tuhý fašistický režim, židovské obyvatelstvo bylo vystaveno perzekuci a každodenní brutalitě. Vedle sportovišť pak stavební firmy profitovaly rovněž ze stavby koncentračních táborů. O podobě tehdejšího Mezinárodního olympijského výboru (MOV) vypovídá výmluvně příklad jejího amerického člena Ernesta Lee Jahnckeho. Když proti Berlínu jako poradatelskému městu protestoval, byl z řad MOV vyloučen. Jeho místo zaujal pozdější šéf organizace Avery Brundage. Tento, diplomaticky řečeno, vlivný pomatenec neměl nic proti Hitlerovi ani proti německým sportovcům hajlujícím na stupních vítězů. Když však na OH v Mexiku 1968 protestoval v průběhu slavnostního ceremoniálu vítěz běhu na 200 metrů Tommie Smith a třetí ze stejného závodu John Carlos zvednutou pěstí v černé rukavici proti rasové diskriminaci v USA, zasadil se olympijský boss Brundage o jejich vyloučení. Mimochodem, stejný Brundage jako zvrácený stoupenec amatérismu dlouho účinně bojoval proti navrácení dvou zlatých medailí krajanovi Jimu Thorpovi.

Nadřazenost té správné rasy v Berlíně 1936 před zrakem samotného Hitlera zosudil JESSE OWENS.

V prvním olympijském výboru před hrami v roce 1896 v Aténách byl i český a velký propagátor sportu a pozdější generální tajemník MOV **JIRÍ GUTH (třetí zleva).**

Berlínem však praxe udělování pořadatelsví olympijských her metropolím totalitních režimů neskončila. V roce 1980 se letní hry konaly v Moskvě, sedm měsíců poté, co sovětská okupační vojska vpadla do Afghánistánu. V roce 2008 přišel na řadu Peking. To už platilo pravidlo upírající všem sportovcům základní lidské právo na svobodné vyjadřování, protože podle článku 51 Olympijské charty je účastníkům her na sportovištích a na teritoriu olympijské vesnice zakázána jakákoli politická, rasová a náboženská propagace. Olympijské výbory některých zemí, naštěstí nikoli ČOV, dokonce uzavřely se svými reprezentanty smlouvy, jejichž obsah zakazoval sportovcům vyjadřovat se k politické situaci v pořadatelské zemi.

Peníze až v první řadě

Mezinárodní olympijský výbor, nejspíš nejmočnější sportovní organizaci všech dob, založili v roce 1894 pánové Pierre de Coubertin, Démétrius Vikélas a Jiri Guth. V současné době má MOV 205 členů, jeho provoz, operativní výdaje a náklady na administrativu spolknou ročně kolem stovky milionů dolarů.

MOV však ekonomicky nestrádá. Od roku 1985 funguje program The Olympic Partner (TOP). Jedná se o vybraný klub společností, které mají, pochopitelně za patřičný poplatek MOV, právo

používat po dobu čtyřletého olympijského cyklu na svých produktech olympijské logo.

Prostřednictvím TOP programu řeší sponzory, obchoduje s televizními právy a licencemi. O pořadatelských městech rozhoduje MOV podřízený organizační výbor, který má pod kontrolou ekonomiku her, včetně prodeje vstupenek a licenčních programů. MOV distribuuje 90 procent veškerých výdělků mezi výbory pořadatelských zemí, zbylých 10 procent jde na provoz. Aktuálně má TOP program devět členů – Acer, Atos Origin, Coca-Cola, General Electric Company, McDonald's, Omega, Panasonic, Samsung a Visa. Příjmy z TOP programu garantují MOV ročně zhruba miliardu dolarů. Po hrách v Riu se program rozšíří na tucet partnerů, o místo na slunci se hlásí především firmy z Asie. Zároveň však v programu skončí Acer, podle vysvětlení marketingového oddělení MOV není vzhledem k překročení vývoje hardwarových technologií dost dobře možné podržet sponzorovi z této oblasti byznysu místo v TOP programu na další čtyři roky. Během her kasíruje MOV i lokální sponzory, jejich produkce ale nesmí pochopitelně konkurovat výrobkům členů TOP programu.

Dobře investované miliardy

I přes sílu TOP programu je největším zdrojem příjmů MOV pro-